

Вічний Скарб

www.lifesource.com.ua

«У серці людини багато думок, але виповниться тільки задум Господній» (Прп. 19:21).

МІЙ СКАРБ

Найбільша причина всіх людських нещасть – відсутність Бога в житті. Ніщо не зможе замінити Господа, жоден ідол, золотий чи срібний. Колиш я шукав щастя в матеріальних речах, адже керувався філософією, що за гроші можна купити все. Але я помилявся і бачив, що коли з'являються статки, то щастя не примножується, а навпаки, виникають проблеми. Шукайте Бога, а не грошей, життя не варте того, щоб витратити його на пошуки тимчасових скарбів.

2

ВЫСОКИЙ ПАРЛАМЕНТ ЧЕЛОВЕЧЕСКОГО ЕСТЕСТВА

Совість – единственный критерий добра и зла для людей, никогда в жизни не державших в руках Библию, никогда не слышавших о Десяти Заповедях. Господь мудро устроил естество человека. Он знал, насколько ему необходимо уметь отличать добро от зла. И Бог не оставил человека теряться в догадках, что хорошо, а что плохо. Прежде, чем человек примет решение следовать в определенном направлении, его намерение проходит проверку на качество – проверку разумом и совестью.

4

ВВІЧЛИВІСТЬ І ДОБРОТА

Батьки повинні створювати для своїх дітей атмосферу радості, ввічливості й любові. Домівка, у якій пробує любов, де вона виявляється у поглядах, словах і діях, – це саме те місце, де люблять перебувати ангели. Християнську люб'язність можна порівняти із золотою застібкою, що з'єднує членів сім'ї узами любові, щодня роблячи цей союз усе тіснішим і міцнішим. Виявляйте доброту, будьте вибачливі й заохочуйте до цього своїх дітей, виховуючи в них усі ті чесноти, які є окрасою сімейного життя.

10

БРЮССЕЛЬСЬКА КАПУСТА – ДЖЕРЕЛО ВІТАМІНІВ

Брюссельська капуста популярна в усьому світі, її люблять так само, як і інші види капусти: білокачанну, цвітну, броколі, пекінську. Однак ми досі мало знаємо про цей овоч. І дарма! Адже брюссельська капуста містить багато вітамінів і мікроелементів.

ДІЗНАЙСЯ ПЕРШИМ

11

12

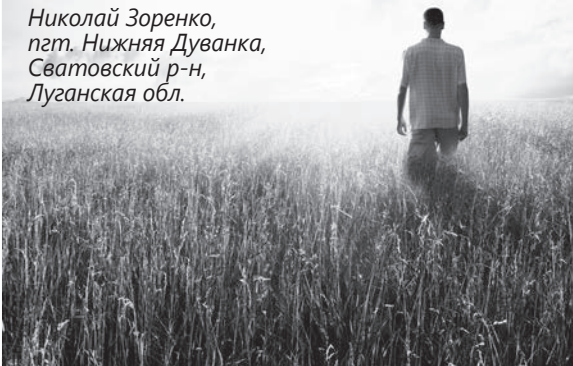
Любить, надеяться и верить...

Любить, надеяться и верить,
Терпеть, страдать и побеждать.
Одною меркой все измерив,
Ты Богу жизнь решил отдать.

Его любовь к нам безгранична.
Он любит всех: тебя, меня.
И белоснежные вершины
О Его славе говорят.

И всех людей на белом свете
Коснулась нежная рука.
И мы с тобой за все в ответе:
За мысль, за планы, за дела.

Николай Зоренко,
пгт. Нижняя Дуванка,
Сватовский р-н,
Луганская обл.

Предназначение

Мне нужно, как воздух, Христово ученье,
Его милосердие, долготерпенье.
Есть в жизни моей и достаток, уменьье,
Но мало имено Христова смиренья.

Хочу я приветствовать каждую осень
И шум украинских возвышенных сосен,
Не славы хочу, не людского признанья –
Христова характера благоуханье.

Хочу я увидеть Христа непременно,
Средь боли, страданий взглянуть откровенно
В Его милосердные, добрые очи
И вслушаться в голос негромкий, пророчий.

Его я хочу вернуть миру так зримо,
Чтоб не было тех, кто прошествовал мимо,
Совсем равнодушно, ничуть не колеблясь,
В душе своей черствой, холодной изверясь.

Хочу победить я свое самомненье
И гибнущим руку подать для спасенья.
Страдальцу помочь, отбросив сомненье,
Тем выразив Господу благодаренье.

Хочу я суметь победить зло любое
Не силой своею – Христовой любовью.
Мне действовать нужно и без промедленья,
Чтоб труд совершить свой и предназначенье.

Галина Товстых, г. Черкассы

Із заміток шукача скарбів

МІЙ СКАРБ

Чи знайоме вам відчуття, яке наповнює серце, коли знаходиш скарб? Це досить сильне емоційне переживання, з яким не всі можуть упоратися. Часто ті, хто знаходить скарб, навіть божеволіють. Бували випадки, коли люди не могли поділити скарб і вбивали один одного.

Я – людина, яка шукає скарби, і моє ставлення до них можна висловити таким чином: я завжди дякую Богу за кожну знахідку, тому що Господь є моїм найбільшим Скарбом. А до знайденого золота та срібла я ставлюсь спокійно, без пожадливості, розуміючи, що воно не є вічним! **«Ваше золото й срібло поржавіло, і їх іржа свідчитиме проти вас і з'їсть ваші тіла, як вогонь. Ви назбирали скарбів на останні дні» (Якова 5:3).**

Пам'ятаю, одного дня ми з товаришем поїхали шукати монети в старий ліс, який знаходиться на околиці одного села. Погода того дня була мінливою: уранці світило сонце, а після обіду розпочався дощ. Ми ходили лісом близько двох годин, але нічого не знайшли. Мою увагу привернув гарний потік, і ми пішли туди. Перейшовши потік, ми знайшли першу річ, а через кілька метрів – і увесь скарб. Мій напарник почав поводитися неадекватно, ховати речі зі скарбу. Мене це не здивувало, тому що я, можливо, чинив би так само, якби Ісус Христос не змінив моє життя. Я почав розповідати йому про Бога і про те, що це – просто метал. У моєму серці був мир і спокій, і я наставляв свого напарника. Потрохи ця «жовта» лихоманка його відпустила. Слава Богу, зі мною і з ним усе гаразд.

«Не збирайте собі скарбів на землі, де міль та іржа нищать і де

злодії підкопують і крадуть; збирайте ж собі скарби на небі, де ані міль, ані іржа не нищать, і де злодії не підкопують і не крадуть. Бо де ваш скарб, там буде й ваше серце» (Матв. 6:19-21).

Для розумної людини гроші – це засіб для звершення добрих справ, для нерозумної – ціль життя! Багато людей сьогодні перебувають у гонитві за грошима. Вони продають себе, свою душу, своє спасіння та вічне життя з Ісусом Христом навіть не за золото та срібло, а за кілька банкнот. Диявол диктує людям оманливу теорію про залежність щастя від грошей, їх наявності в кишені чи на рахунку в банку.

«Не допоможуть неправедні скарби, а справедливість від смерті визволяє» (Прип. 10:2).

Жоден скарб не додасть здоров'я, не подарує мир і спокій. Мені шкода тих людей, які женуться за грошима та працюють для дірв'яної кишені. Навіть збагачуючись, люди неправильно використовують кошти і часто витрачають їх на непотрібні речі.

Найбільша причина всіх людських нещасть – відсутність Бога в житті. Ніщо не зможе замінити Господа, жоден ідол, золотий чи срібний. Колись я шукав щастя в матеріальних речах, адже керував-

ся філософією, що за гроші можна купити все. Але я помилявся і бачив, що коли з'являються статки, то щастя не примножується, а навпаки, виникають проблеми.

Завдяки Ісусу Христу, Який прийшов у моє життя, моє серце наповнилося щастям і радістю, тим, що не залежить від грошей. Це те, чого ніхто не зможе забрати чи вкрасити, адже в душі живе Той, Хто робить мене найщасливішим у світі! Ісус Христос, Який мешкає в моєму серці, є моїм вічним Скарбом! Не можуть зрівнятися з Господом жодні скарби світу. Життя з Богом – це скарб, який я знайшов і яким збагатився.

«Багатим нинішнього часу нагадуй, аби не носилися високо й не покладали надії на непевне багатство, але на Бога, Який нам усе дає щедро, для насолоди, щоб ми чинили добро, збагачувалися в добрих ділах, були щедрі, радо ділилися, збираючи собі скарб – добру основу на майбутнє, аби досягнути справжнього життя» (1 Тим. 6:17-19).

Шукайте Бога, а не грошей, життя не варте того, щоб витрачати його на пошуки тимчасових скарбів.

Я знайшов у своєму житті Бога, і тепер Він дарує мені хороші знахідки. Найголовніше в моєму житті – це мій Спаситель Ісус Христос! Він – мій найбільший Скарб!

Найбільша причина всіх людських нещасть – відсутність Бога в житті.

ВЕЛИКІ БОЖІ СХОВИЩА

«Перше ніж гори народжені, і поки Ти витворив землю та світ, то відвіку й довіку – Ти Бог!» (Псал. 90:2).

Наш Небесний Отець оточив нас ознаками Своєї могутності й величчя. Особливе враження справляють гірські райони... Стрімкі гори та скелясті вершини, глибокі ущелини зі швидкими гомінкими річками, що схилами збігають донизу... водоспади, що розбиваються об каміння і перетворюються на туманну завісу з найдрібніших крапель, – усе це надає гірському ландшафту неперевершеної краси та величчя...

Гори містять у собі скарби благословень, якими Творець наділяє мешканців Землі. Різноманітність земної поверхні – гори, рівнини, долини – показує мудрість і силу Великого Творця. А ті, хто хотів би прибрати з нашої Землі скелі та гори, дикі ущелини, галасливі стрімкі потоки й бездонні урвища, просто не здатні усвідомити Божу величчя...

Бог, великий Архітектор, Сам спорудив ці високі гори, і вони мають благо-

творний вплив на клімат у нашому світі. Вони вбирають вологу із хмар. Гірські пасма – це великі Божі сховища, які забезпечують океан водою. Вони рясніють джерелами, струмками й річками. Гори отримують дощ і сніг – випаровування, якими насичена атмосфера Землі, та посилають їх пересохлим рівнинам униз.

Ми повинні дивитися на гірські кряжі, які підносяться над земними рівнинами, як на джерела Божих благословень, що забезпечують дорогоцінною вологою всіх живих істот. Щоразу, споглядаючи гірські вершини, я сповнююся вдячністю Богові...

Навколишня краса щодня свідчить нам про любов Отця, про Його могутність і закони, які керують природою та лежать в основі будь-якого правління на Небі й на Землі.

СУРОВАЯ ПРАВДА ЖИЗНИ

Берегите своих родителей!

В не раз уже заштопанном халате
Из яркого цветного волокна
В больничной переполненной палате
Стоит старушка, плачет у окна.
Ее уже никто не утешает,
Все знают о причине этих слез.
Соседок по палате навещают,
А ей лишь раз сынок халат привез.
О тапочках забыл, сказал смущенно:

– Я завтра привезу... Потерпишь, мать?

– Конечно, потерплю. Я ж на перинке
И в шерстяных носках могу лежать.
Куда мне тут ходить? Простора мало.
Покушать санитарки принесут.
Меня болезнь настолько измотала,
Что мне б лишь полежать да отдохнуть...
Вздыхнул сынок, отвел глаза в сторонку:

– Тут... Понимаешь... Дело есть к тебе...
Все это очень путано и тонко...
Но ты не думай плохо обо мне!
Квартира у тебя стоит пустая,
И мы с женой подумали о том,
Что ты то тут, то там... Одна... Больная...
Поправишься – к себе тебя возьмем!
И внуки будут рады, ты же знаешь!
Они души в тебе не чают, мать!

Все! Решено! Ты к нам переезжаешь!
Твою квартиру будем продавать!

Достал бумаги, молвил без сомненья:

– Я все продумал, мне доверься, мам...
Как только мы увидим улучшения,
Отсюда сразу жить поедешь к нам.

Что скажешь тут? Он сын ей, кровь
Родная...

А внуки – ради них и стоит жить!
И подписала, не подозревая,
Как все на самом деле обстоит.
Проходят дни, проходят и недели...
Сынка все нет. И вряд ли он придет.
Старушку утешали и жалели...
Но кто же и чего тут не поймет?
А с каждым днем старушка все слабеет,
И по ночам все чаще снится сон,
Как кашку по утрам сыночку греет,
Но плачет и не хочет кушать он.
И первые шаги сынка-малышки,
И слово, что сказал он в первый раз,
И первые царапины, и шишки,
И детский сад, и школа – первый класс...

Врачи молчат, стараясь, что есть силы,
Хоть как-то ей страдания облегчить.

А родственники строго запретили
Старушке про диагноз сообщать.
Она не знает, что больница эта –
Не городской простой стационар,
Что шансов на поправку больше нету...
Но для нее незнание – не кошмар.
Табличка «Хоспис» на стене у входа
Ей ни о чем плохом не говорит.
На странные слова давно уж мода,
И нужно ли кого за то винить?
Она не знает, что сынок исправно
Звонит врачам, в неделю раза два:

– Вы ж говорили: умирает... Странно,
Что до сих пор она еще жива...
Она жива. Она все ждет и верит,
Что сын придет, обнимет, объяснит,
Откроются сейчас палаты двери,
Она же все поймет и все простит.

С последних сил встает она с кровати.
Держась за стенку, подойдет к окну.
Насколько ей еще терпенья хватит
Так верить безразличному сынку?
Она готова до конца стараться.
И сил, что нет, она должна найти.

Вдруг он придет? Она должна дожидаться!
Придет... Ну как он может не прийти?

ПОСЛУШНЫЙ ДЯТЕЛ

Пс. 18

быть покорными Ему и полезными для окружающих нас людей, чтобы мы унаследовали Царство Небесное.

Алексей Балахон, г. Краматорск

В студенческие годы я оказался свидетелем довольно интересного случая.

Как известно, во всех учебных заведениях есть перерывы между занятиями. В теплое время года на переменах студенты колледжа выходили во двор поговорить, подышать свежим воздухом. Среди них был и я.

Однажды, выйдя на улицу, я обнаружил, что внимание молодых людей обращено к опоре линии электропередачи, проходившей вблизи территории колледжа. На первый взгляд, там не было ничего особенного: старая деревянная опора. Однако, присмотревшись, я заметил на столбе энергично трудившегося дятла. Как раз это и за-

бавляло ребят. Увиденная картина меня очень удивила и не раз была поводом к размышлениям.

Деревянный столб не имел ничего общего с живыми деревьями! У него не было ни коры, ни ветвей, ни листьев. К тому же его поверхность имела черный цвет из-за когда-то произведенной антисептической обработки. Однако отсутствие всякого сходства опоры с деревом совсем не волновало дятла, ничуть не мешало выполнять обязанности, возложенные на него Творцом. Причем его труд никак нельзя назвать напрасным, ведь он спасал столб от разрушающих его насекомых.

Христос называл Своих учеников солью, светом, письмом. Как каж-

дая вещь имеет свое назначение, так и христианину положено придавать вкус, светить, нести добрую весть. Причем не избирательно, а всем, ведь было сказано «соль земли», «свет миру». Нередко, имея возможность засвидетельствовать людям о Господе, мы можем сделать выбор в пользу человека культурного, опрятного и с виду доброго. Тем самым мы обделяем вниманием человека морально опустившегося, кажущегося пропащим по меркам этого мира. Однако Господь и таких людей имел в виду, призывая нас на служение.

Если присмотреться, то можно заметить, что Бог каждый день на примере природы и животных учит нас

АФОРИЗМЫ

Кто сделал доброе дело, пусть молчит – говорит пусть тот, для кого оно было сделано.

Чем больше человек склонен обижать других, тем хуже он сам переносит обиды.

Самый простой пример убедительнее самой красноречивой проповеди.

Благо не в том, чтобы жизнь была долгой, а в том, как ею распорядиться: часто случается, что живущий долго проживает мало.

Тот, кто делает добро другому, делает больше всего добра самому себе, не в том смысле, что ему будет за это награда, а потому что сознание сделанного добра дарит ему большую радость.

Зависть людей показывает, насколько несчастными они являются.

Не тот беден, кто мало имеет, а тот, кто хочет многого.

Как басня, так и жизнь ценится не за длину, но за содержание.

Кто нуждается в снисхождении, пусть и сам в нем не отказывает.

Возненавидеть жизнь можно только вследствие апатии и лени.

Свои способности человек может узнать, только попытавшись применить их на деле.

Сильнее всех – владеющий собою.

Человек, который думает только о себе и ищет во всем своей выгоды, не может быть счастлив. Хочешь жить для себя, живи для других.

Велик тот человек, который глиняной утварью пользуется как серебряной, но не менее велик и тот, кто серебряной пользуется как глиняной.

И после плохого урожая нужно сеять.

Если хочешь быть любимым – люби.

Где оказывается бессилем ум, там часто помогает время.

Общество – каменный свод, который обрушился бы, если бы один не поддерживал другого.

И языком можно раздавить человека.

Кто молчать не умеет, тот и говорить не способен.

Работай с умом, а не до ночи.

Трудно привести к добру нравоучением, легко примером.

Луций Анней Сенека

Верь Иисусу

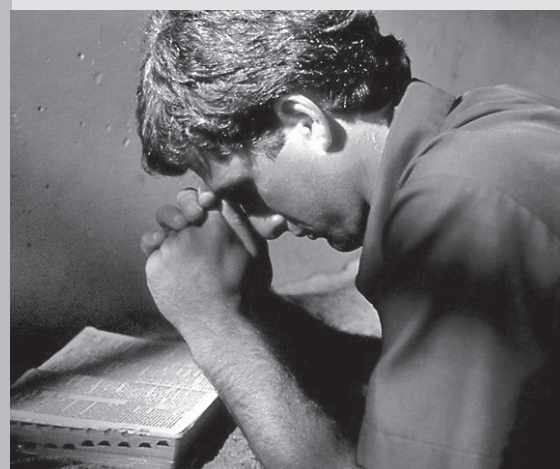
Ты верь Спасителю Иисусу
И приходи к Нему скорей.
Он с радостью тебе поможет,
Тебя Он встретит у дверей.

С молитвой, друг, к Христу иди
И сердце честное неси,
Свои же просьбы изложи –
Ответ получишь ты в тиши.

Христос есть наш благой Спаситель,
В нужде и горе Утешитель.
Он нашего ждет обращения,
Чтоб даровать взамен спасенье.

Ты крепок станешь со Христом,
Со Святым Духом и Отцом.

Юрий Клюнов, г. Донецк

Человек бежит...

Человек бежит по жизни,
Не жалея ног.
Дом – работа, дом – работа,
Отбывая срок.
Выходные – передышка,
Отпуск, как привал.
Старость, пенсия, отдышка,
А куда бежал?

Мост

Благословляю те года,
Которые забыть не в силах.
Я полюбил уже тогда
И одиночество, и ливень.

Я не могу забыть с тех лет
Тот мост, что видел с огорода,
Когда он вдруг свой желтый цвет
Менял на серый в непогоду.

Сверкали искры над мостом;
Меня учила мать науке
Увидеть сложное в простом
И злом свои не пачкать руки.

Я удивлялся облакам,
Мечтал о звездах и планетах,
В своей душе я сберегал
Слова, что выльются в сонеты.

Когда гроза и гром сильнее
Вскипят над миром и судьбою,
Я вижу мост в душе своей –
Его Бог строит надо мною.

Игнат Меренков

Я прихожду до Тебе

Я прихожду до Тебе у вірі
Не тому лиш, що Боже дитя,
А тому, що зодягнений в біле
І не зможу піти в забуття.

Прагну в вічності бути з Тобою,
І реальність мене обійма,
І з гріхом я зійдуся в двобої,
Душу щоб не гнітила зима.

Ти для мене, як рідного сина,
Приготував у спадок житло,
Не залишу Тебе й на хвилину,
Хоч би й що на душі не було.

І коли увійду переможцем
В небо вічне, ясно, голубе,
З своїм братом, спасенним кожним,
Буду славити вічно Тебе.

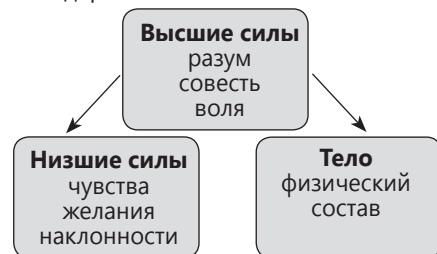
Григорій ГОРОШКО,
с. Корнівці, Хмельницька обл.

Ольга
Стасюк

Всемирная история свидетельствует о том, что впервые парламент был создан в Англии. В январе 1265 года граф Лестерский Симон де Монфор, возглавивший борьбу против короля Генриха III, созвал собрание, на которое, кроме баронов, были приглашены по два представителя от каждого из наиболее значительных городов. Это событие принято считать созданием английского парламента. Таким образом, Англия перешла к новой, более централизованной форме государственного управления – к феодальной монархии с сословным представительством – парламентом. Англия была первым государством с подобной системой управления.

Однако известно ли вам, что за несколько тысячелетий до этого события уже существовало «государство» с парламентско-монархической системой управления? Разрешите представить схему правительственного аппарата этой «державы».

Совершенное естество первого человека было первым «государством», управление в котором совершал парламент – высшая законодательная власть – Совесть. С ней мы и познакомимся в данной статье и нескольких последующих.

НЕУМОЛИМЫЙ ИНКВИЗИТОР (Совесть, ч. 1: Функции совести)

Прозвучал выстрел... Соседи по даче прибежали узнать, что случилось. На полу лежало бездыханное тело, а на столе – записка: «Тридцать лет тому назад я убил человека. Совесть замучила. Лучше умереть, чем так жить»...

Совесть... Невидимый, но настойчивый судья, неумолимый «инквизитор». Зайдем в его древний замок и познакомимся с ним.

I. Общие характеристики

Совесть – составная высших нравственных сил человека, знаменитый высокий парламент, высшая законодательная власть в государстве человеческого естества. «Совесть – это нравственное сознание, нравственное чутье человека, внутреннее сознание добра и зла; тайник души, в котором отзывается одобрение или осуждение каждого поступка; способность распознавать качество поступка».

Богодухновенные источники о совести

Слово «совесть» встречается в древнегреческом оригинале Нового Завета 30 раз. В Ветхом Завете оно имеет свои древние синонимы, такие как «сердце, мысли, внутренности». Например, о свойстве совести пишет Соломон: «Светильник Господень – дух человека, испытывающий все глубины сердца» (Притч. 20:27).

Око духа. Христианская писательница Эллен Уайт дает широкое и образное определение совести: «Совесть – это духовное зрение, которым мы можем оценить добро и зло... Око духа – это совесть».

ВЫСОКИЙ ПАРЛАМЕНТ ЧЕЛОВЕЧЕСКОГО ЕСТЕСТВА

Палата лордов. 1809 г.

Это определение переключается с выражением Христа: «Светильник для тела есть око. Итак, если око твое будет чисто, то и все тело твое будет светло» (Мф. 6:22). Оправданной будет следующая парафраза данного текста, в которой слово «око» заменено словом «совесть»: «Светильник для тела есть совесть. Итак, если совесть твоя будет чиста, то и все естество твое будет светло».

Голос Духа Святого. Существует еще одно вдохновенное определение чистой совести: «Совесть – это голос Божий, слышимый среди бури человеческих страстей».

Этот голос принадлежит Третьей Личности Божества – Духу Святому, ибо Писание утверждает, что через совесть, называемую доброй или чистой, говорит именно Он: «Свидетельствует мне совесть моя Духом Святым» (Рим. 9:1, дословный перевод). Дух Святой «пришел обличит мир о грехе и о праведности» (Ин. 16:8, дословный перевод), то есть Божий Дух через совесть человека подсказывает ему, что хорошо, а что плохо.

Совесть – единственный критерий добра и зла для людей, никогда в жизни не державших в руках Библию, никогда не слышавших о Десяти Заповедях. И если они живут по совести, прислушиваясь к голосу Божьего Духа, то обязательно будут в Царстве Небесном. «Ибо, когда язычники, не имеющие закона, по природе законное делают, то, не имея закона, они сами себе закон: они показывают, что дело закона у них написано в сердцах, о чем свидетельствует совесть их» (Рим. 2:14, 15).

Господь мудро устроил естество человека. Он знал, насколько ему необходимо уметь отличать добро от зла, истину ото лжи. И Бог не оставил человека теряться в догадках, что хорошо, а что плохо. Прежде чем человек примет решение следовать в определенном направлении, его намерение проходит проверку на качество – проверку разумом и совестью. «Разум и совесть убеждают... людей в непреложности истины». Поэтому во вдохновенных источниках часто встречаются выражения «суд совести», «контроль просвещенной совести», подчеркивающие ее особые функции как высшей нравственной силы.

Функции освященной совести

Познакомимся с функциями чистой совести. Ниже представлена их схема.

Совесть, руководимая Духом Святым, определяет, что есть добро, а что – зло. Это самая главная функция совести. Вот почему мы назвали совесть высшей законодательной властью царства человеческого естества.

По какому критерию совесть должна определять, что хорошо, а что плохо? По наивысшему критерию нравственного Божьего Закона.

Указывает на долг. Чистая совесть не только определяет нравственные нормы, но и указывает на долг, ответственность и обязанность человека придерживаться этих норм, следовать добру, истине и справедливости. Совесть, руководимая Богом, подобна магнитной стрелке компаса в естестве человека, направляющей его к «полюсу» – нравственному долгу.

Однако совесть – это не бездушный указательный столб на жизненном пути человека, она идет еще дальше!

Побуждает выполнить долг. Совесть убеждает, побуждает и даже требует от человека выполнить его обязанности и взять на себя ответственность.

II. Долг, желания и чувства

Конфликт долга и желаний

Вот тут-то и возникает конфликт между долгом, чувствами и желаниями, между «я должен» и «я хочу». Долг ведет в одну сторону, а природные наклонности – в другую. Как разрешить этот конфликт?

Некоторые психологи советуют следующее: уберите «должен», оставьте «хочу»! Другие призывают: превратите «должен» в «хочу»! Но разве «хочу» стоит выше, чем «должен»? Разве оно достойнее, ценнее, совершеннее?

Библейская психология: подчинение долгу

Долг – категория совести, относящаяся к высшим нравственным силам, а чувства, желания и наклонности принадлежат низшим нравственным силам. Разве не понятно, что из них приоритетнее? Поэтому они не могут взаимотрансформироваться или взаимозаменяться, ибо это категории из совершенно разных сфер человеческого естества. Что общего у чувств с долгом?

Великий психолог души человека предлагает единственное возможное решение данной проблемы – подчинение долгу. «Надо выработать навык ставить долг... выше чувственных наклонностей и удовольствий». «Надо идти по пути долга, а не по дороге личных привязанностей или желаний». «Заставь себя исполнять мелкие обязанности, какими бы неприятными они тебе ни казались».

Высочайшим мотивом такого подчинения является воля Божья, Господ-

ЯКИЙ ЧУДОВИЙ БОГ!

Ольга Лук'янцева

У цьому світі ми всі кудись поспішаємо, дивимось тільки під ноги або на годинник. Усе встигнути! Більше нічого не треба...

Зупиніться на мить! Озирніться докола! Відчуєте легенький подих вітерцю. Подивіться на небо. Воно ніколи не буває однаковим! Скільки ще прекрасного береже природа!

Колись давно Господь з особливою турботою та любов'ю творив цей маленький світ, який ми називаємо Землею. У кожній травинці закладена частинка Його безмежної любові. Кожне деревце, кожна квіточка, кожна хмаринка в небі та струмок у лісі свідчать про те, що Творець і сьогодні поруч з нами.

Відвідуючи великі міста, я дивуюсь, що люди в них стають схожими на роботів, які мають певну програму на кожен день: прокинувся, пішов на роботу, повернувся додому, ліг спати. Вони втрачають здатність помічати дивовижні речі.

Згадайте, коли ви востаннє дивилися, як запалюються зірки на вечірньому небі, чи зустрічали світанок. Здається, що в цьому немає нічого особливого, світанок як світанок. Сонце щодня

сходить і заходить. Та як чудово бути свідком дивовижного таїнства, спостерігаючи, як досвітній морок розчиняється в променях ранкового сонця... Ніч минає... Народжується новий неповторний день.

Біблія радить нам бути подібними до дітей (див. Матв. 18:3). І це не просто слова. Діти – це дивовижні маленькі люди. Вони вміють щиро радіти новим відкриттям. Малюки усміхаються, коли бачать великого гарного метелика на маленькій квітці. Вони сміються, спостерігаючи, як кіт грається із джмелем на лузі. Обличчя малюка виражає не підроблене здивування, коли він усвідомлює, що вода – мокра! Дитина здатна щиро захоплюватися тим, що її дивує. У тому, що дорослі вважають буденним і банальним, діти здатні роздивитися маленьке диво.

не одобрение. Хочет этого христианин или нет, но если такова Божья воля, он должен это сделать, независимо от своих желаний. Взрослый человек, который ориентируется на чувства и желания, – незрелая личность. «Тот, кто умышленно подавляет в себе чувство долга только потому, что оно не совпадает с его природными склонностями, в конце концов утратит способность отличать истину от заблуждения».

Библейские примеры подчинения долгу

Авраам. Вспомните Авраама на горе Мориа... Какое испытание для престарелого любящего родителя! Ангелы с удивлением и восхищением наблюдали за великим подвигом отца всех верующих. Он не прислушивался к своим чувствам... Большая любовь к Богу, чем к сыну, руководила им... Он не смел послушаться своих чувств или уступить им даже на мгновение.

Иосиф. Один из самых поразительных взлетов в карьере можно наблюдать в жизни Иосифа. Безызвестный кочующий бедун, проданный в рабство родными братьями, по ложному доносу оказавшийся за решеткой, и вдруг – премьер-министр страны с наивысшим развитием того времени! Вы хотите узнать тайну такого блестящего восхождения? «С самых ранних лет он научился повиноваться более голосу долга, нежели своим желаниям... Добросовестное исполнение обязанностей на любой должности – от самой низкой и до самой высокой – сделало Иосифа способным осуществить свое высочайшее предназначение».

Наивысший Образец подчинения долгу. Обратите внимание на уникальный новозаветный параллелизм:

«Огонь Я пришел бросить на землю, И как Я желаю, чтобы он был зажжен. Крещением Я должен креститься, И как Я томлюсь, пока сие совершится» (Лк. 12:49, 50, дословный перевод).

Желания Христа совпадали с долгом: «Я желаю исполнить волю Твою, Боже мой, и закон Твой у меня в сердце» (Пс. 39:9).

Вы знаете, Кому принадлежат эти слова? Тому, у Кого единственного не было конфликта между долгом и желаниями. «Все Свои желания Он строго подчинял возложенной на Него миссии». Когда немощная человеческая природа Иисуса стремилась выйти из подчинения долгу, Он подчинял ее высокому «Я должен», борясь до кровавого пота на челе...

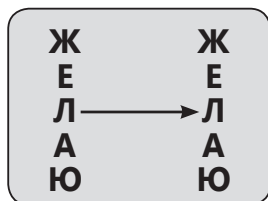
У Него чувства и желания были в полном подчинении долгу. «даже до смерти, и смерти крестной» (Филп. 2:8)! Вот наивысший Образец для подражания!

Долг и свобода

Сегодня мир руководствуется чувствами и желаниями, считая это истинной свободой, а долг, ответственность, обязанность – рабством.

Поэтому современный человек стремится делать то, что хочет, что нравится,

что приносит удовольствие и наслаждение. Нехристианин живет по такой системе:

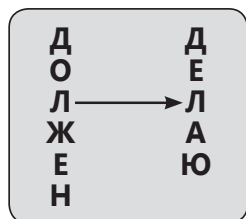

А если не желаю, то и не делаю!

Библейская психология отрицает подобную концепцию. Не присутствие чувства долга, чувства ответственности приносит рабство, а как раз его отсутствие, ибо даже естество безгрешного Адама обладало этим чувством! «Адам и Ева... понимали свою нравственную ответственность и обязанности». Отсутствие чувства долга и стремление руководствоваться желаниями – следствие грехопадения.

Долг и крест

У христианина первичен долг. Вот «золотая цепь» его жизненной философии:

Такая жизненная система названа в Евангелии крестом: «Отвергнись себя [т. е. своих чувств и желаний], возьми крест свой [т. е. долг] и следуй за Мною» (Мф. 16:24).

Мир страшится креста, презирает его и отвергает. Однако в жизни тех, кто его поднимает, то есть исполняет свой долг, свои обязанности вопреки желаниям, происходит удивительная метаморфоза! «Крест! Крест! Подними его... и когда ты попытаешься это сделать, то с удивлением обнаружишь, что он... увешан милостью, состраданием, сочувствием и невыразимой любовью». Более того, крест превращается в венец! «То, что раньше казалось крестом, в действительности оказывается венцом!» И это произойдет не только когда-то в вечном Царстве Христа, это происходит уже сегодня!

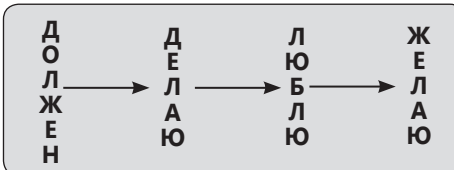
Маленькой Майе родители поручили очень важное дело – прополку грядок... Ох, какое это было неприятное и нудное дело! Своими маленькими пальчиками девочке приходилось терпеливо, аккуратно и настойчиво вытягивать из рядов морковки, петрушки и укропа противные сорняки. Однако она понимала, что за нее эту работу никто не сделает, поэтому старалась. А через 20 лет Майя Константиновна, преподаватель математики, старательно и терпеливо «вытягивала» из ученических

Кожна мить нашого життя більше ніколи не повториться. Нам варто навчитися цінувати кожний новий день, наповнювати кожен мить чимось хорошим. Адже час летить... Швидко, дуже швидко біжить час на цій Землі. Давайте ж, як діти, не втрачати здатність дивуватися й радіти, даруючи посмішку ближнім, зігріваючи теплом серця.

тетрадей «сорняки» ошибок... Тот маленький долг, который она исполняла в детстве, обернулся для нее венцом – Майя Константиновна стала одной из лучших и любимейших учительниц школы.

Долг и любовь

Вы представляете, что происходит, когда христианин берется за выполнение своего долга, независимо от того, что он чувствует или желает? «Золотая цепь» его жизненной схемы получает дополнительные уникальные звенья:

Если мы пойдем путем долга, произойдет удивительное преобразование: мы полюбим наш долг, он будет нам приятен, и мы будем страстно желать его исполнить! «Любовь к исполнению долга – вот уроки, которые мы должны усвоить». «Помните, что у Долга есть сестра-близнец по имени Любовь; если их слить воедино, то можно добиться максимума возможного, но отделенные друг от друга, сами по себе они мало чего стоят». «Любовь и долг – близнецы. Они всегда идут бок о бок». Долг нужно не превращать в желание, а соединить с любовью, и тогда придет желание. И именно это – истинная свобода.

Помню, с какими неприятными чувствами я в юности мыла посуду... И меня очень удивляло, что некоторые мои знакомые рассказывали, какое удовольствие им доставляет чистка кастрюль. Мне казалось это признаком необразованности и примитивности. И вот я вышла замуж, мне нужно было мыть посуду и чистить кастрюли... И я это делала вопреки своим желаниям. Прошли годы, сегодня я с удивлением обнаруживаю, что также люблю чистить кастрюли!

Долг и счастье

«Счастье... Ты обретишь его, если будешь исполнять свой долг и забудешь о своем "я"».

Кто крест однажды хочет несть, Тот распинаем будет вечно, Но если счастье в жизни есть, То будет счастлив бесконечно...

Зрелый христианин – это личность, обладающая нравственным мужеством отречься себя и откликнуться на веление долга. И если вопреки своим желаниям он прислушается к велению долга и примет на себя ответственность, то полюбит свой долг, будет страстно желать его исполнить, и крест станет для него легким. «Ведь ярмо Мое хорошее, а бремя Мое – легкое» (Мф. 11:30, дословный перевод), – сказал Христос.

БАЖАТИ, ЩОБ ДАТИ

«Не жадай дому ближнього свого, не жадай жони ближнього свого, ані раба його, ані невілниці його, ані вола його, ані осла його, ані всього, що ближнього твого!» (Вих. 20:17).

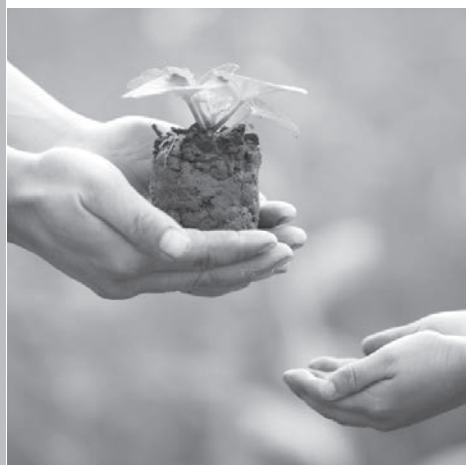
Чому люди заздять? Що таке заздрість? Хіба це погано – побачити будинок сусіда і сказати самому собі: «Коли-небудь і я побудую такий самий!»? Хіба не передбачається, що нас повинно підштовхувати вперед прагнення вдосконалюватися? Можливо, варто присвятити час розгляду деяких з основних якостей мотивації у світлі нашого високого покликання як синів і дочок Божих.

Насамперед варто погодитися, що бажати чогось, що конкретно належить іншій людині, явно неправильно. Причини прості: це означає, що ви хочете збагатитися за чужий рахунок, ваші інтереси чисто егоїстичні, а, отже, згубні. Ось це – вирішальний аспект десятої заповіді.

Однак може виникнути ситуація, коли прагнення до певного роду поліпшення свого становища, яке включає і мотивацію шукати матеріальні речі, розглядається не як самоціль, а як засіб досягнення найвищої мети – служіння. Людина мріє одного разу придбати будинок, як у сусіда, не тому, що це принесе йому соціальний престиж, а тому, що будинок сусіда вписується в його уявлення картину як місце, яке могло б зобразити максимально ефективним його служіння навколишнім. Велика вітальня з каменем – гарне приміщення, де може зібратися група людей, відчувати теплоту спілкування і тепло палаючого вогнища. Достатня кількість затишних куточків, де меблі можна розставити так, щоб створити атмосферу близькості, організувати затишні зустрічі малої групи, проводити дискусії та індивідуальні заняття.

Кожна з Десяти Заповідей – це Божі обітниця. Сам Автор Декалогу наділяє людину силою виконати Його Закон. Силою Свого Духа Він усуває наше почуття неповноцінності і негідності. Коли ми дивимось на досконалість Господа, нас більше не будуть постійно приваблювати речі, які не принесуть нам спокою. «Ви не будете заздрити, бо ваші серця будуть задовольнятися тим, Хто Я є, і всім, що приносить наша дружба».

Ми все ще будемо бажати, але бажатимемо, щоб віддати.

Десята заповідь
«Не жадай дому
ближнього свого, не
жадай жони ближ-
нього свого, ані раба
його, ані невільниці
його, ані вола його,
ані осла його, ані
всього, що ближньо-
го твого» (Вихід 20:17).

Коли це трапилось, мені було майже чотирнадцять. Я саме збирався зайнятися своїми звичними справами, коли повз мене пройшла гарненька молоді дівчина. Однак мене вразили не її чарівна посмішка та легка хода, а той факт, що вона несла маленький радіоприймач, з якого лунала мелодія вальсу Штрауса.

Люди розповідають про любов з першого погляду! Тієї миті я був цілком переконаний, що повнота життя і щастя залежать від того, чи буде в мене таке саме портативне радіо.

У ті далекі часи такі вироби не імпортували величезними партіями з Китаю і не продавали за півтора долара в місцевій крамниці товарів за зниженими цінами. Та й хиткий стан моїх фінансів свідчив про те, що з покупкою доведеться почекати, проте я твердо вирішив, що придбаю цю річ. З того часу всі мої невеликі заробітки, грошові подарунки з нагоди Дня народження та Різдва були присвячені втіленню заповітної мрії. Нарешті одного надзвичайно щасливого дня, підрахувавши свої заощадження, я побачив, що мені вдалося зібрати 43 долари. Отже, я вирушив до центру міста, щоб купити собі це радіо.

Коли повернувся, удома нікого не було, і я пішов до своєї кімнати готувати уроки. Звичайно, не просто готувати уроки. Коли я сидів за алгеброю, пісня «Не дозволяй зіркам зазірнути у твої очі» навіювала мені атмосферу мрій. Як чудово! Що може бути кращим? Невдовзі мені захотілося випити склянку води, і я пішов до кухні. А як же радіо? Воно ж було портативним!

«Світи, мій маленький світлячку, лети на вогонь!» – лунало з приймача, притиснутого до мого вуха. Мої очі були напіввідкриті, ноги рухалися в ритмі мелодії, аж ось моя ліва нога зачепилася за ніжку стола. Тієї миті я похитнувся, підскачов і, змахнувши руками, різко спікривав у напрямку до дверей. Мої руки рефлексивно простяглися вперед. Вони встигли врятувати моє обличчя від удару об кут стіни, але приймач... На жаль! Приймач! Він підлетів угору і, вдарившись об лінолеум, з гуркотом розсипався. Кінець пісні.

Мій батько, котрий прийшов додому через кілька годин, зі співчуттям поставився до мого горя, але не міг утриматися, щоб не запитати: «Мабуть, це було дуже дороге радіо, чи не так, синку?» Насправді так воно і було.

Хочу сказати, що тоді я отримав великий урок, котрий ніколи не забував. І причиною стала не лише та невдача. Суть уроку була простою і залишилася б незмінною, навіть якби приймач того дня не розбився: щастя, яке залежить від речей, завжди короточасне.

Ісус висловив це набагато краще: «Глядіть і стережіться всякої зажерливості, бо не від надміру багатства залежить життя людини!» (Луки 12:15).

КОЛИ НОВЕ ЗНОШУЄТЬСЯ

Мама завжди любила повторювати: «Почекай, доки нове не зноситься». Якби моє радіо не розбилося того дня, «нове» – новизна і захоплення від володіння річчю – все одно коли-небудь минуло б. Такий закон життя. Люди, що отримують щастя від володіння речами, повинні продовжувати свою невпинну гонитву від однієї речі до іншої – більш розкішної, більш швидкої (автомобіль) і новішої, адже це «нове» завжди тимчасове.

– Ви тепер не живете з Діаною? – запитав я Джері, коли побачив його кілька місяців тому. Він розповідав мені про прекрасну дівчину, яка так багато значила в його житті.

ЗЛАМАНЕ З'ЄДНАННЯ

Лоран Уейд

Крістофер Рів

– Ні, – відповів Джері, – вона гарненька, хороша дівчина, але більше «не запалює» мене, тому я сказав їй, що бажаю припинити наші стосунки.

– Як Діана це сприйняла?

– Ох, вона сприйняла це дуже важко. Багато плакала, сказала, що віддала мені все найкраще, що в неї було, і тепер не знає, що їй робити. Проте я пояснив їй: «Розумієш, я не можу вдавати, що відчуваю до тебе щось. Це вже не те, що було раніше. Отже, давай покінчимо з цим». Очевидно, Джері не усвідомлював, наскільки егоїстичною була його поведінка.

Десята заповідь торкається теми поклоніння речам. Для Джері та кожного, хто мислить подібним чином, люди також є просто «речами». Вони використовують їх для свого задоволення і зручності; але щоразу, коли новизна «зношується» або людина більше не може служити їхнім цілям, вони готові перейти до чогось наступного.

Апостол Павло каже, що жадоба до наживи є ідолопоклонством (див. Колос. 3:5). Як зажерливість, так і ідолопоклонство – це поклоніння речам. Десята заповідь забороняє нам ставити свої егоїстичні інтереси вище прав ближніх та оцінювати людей і речі критеріями вигоди, котру вони можуть нам принести.

СУПЕРМЕН

Супермен був популярним героєм з моменту своєї появи в 1930-х роках. Чому б ні? Він швидко перестрибує через високі будинки, він ніколи не помиляється, не роздумує, ніколи не промахується, ніколи не зазнає поразки. Супермен найчудовіший, найблисучіший, найкращий – він зірка.

Чи хотіли б ви стати Суперменом? Це легко! Досить лише надіслати 50 доларів для компанії костюмів Крейз оф Ліндон, штат Юта, і вони забезпечать вас повним спорядженням, зокрема плащем, який ефектно розвівається за плечима, і пластиковим нагрудником, що демонструє міцні м'язи досконалого тіла.

Небагато знайдеться людей, котрі серйозно думають про те, щоб одягнути все це й піти до офісу, проте мільйони людей певною мірою намагаються жити фантазіями Супермена.

Подумайте про Крістофера Ріва, симпатичного актора, який несподівано з'явився на сцені Голівуда, дебютувавши в ролі Супермена 1978 року. Успіх першого фільму «Супермен» повторився у кінострічках «Супермен 2, 3 і 4» і дав Ріву можливість зіграти провідні ролі в багатьох інших касових фільмах.

У той час актор придбав собі розкішний особняк, яхту, кілька літаків. У нього з'явилася пристрась запливати на яхті якомога далі, літати літаком якомога вище і працювати над собою напо-

легливіше, ніж будь-хто інший. Двічі Рів самотужки перелітав Атлантичний океан. Досвідчений моряк, він часто брав участь у яхтових змаганнях. Йому також подобалися змагання планеристів, і одного разу він піднявся на висоту 10 тисяч метрів, підхоплений могутніми повітряними течіями над піком Пайкс у горах Колорадо. Окрім цього, Рів був досвідченим лижником, першокласним тенісистом і водолазом.

Протягом десяти років після виходу в прокат першого «Супермена» Рів жив із британською моделлю Гей Екстон, яка народила йому двох дітей. 1987 року він покинув її й одружився з Даною Моросіні, яка була молодшою за нього на десять років.

Крістофер Рів ніколи не носив спорядження Супермена на вулиці, але він був переконаний, що стиль життя Супермена підходить йому якнайкраще.

Виконуючи роль кавалерійського капітана у фільмі «Анна Кареніна», Рів відкрив для себе ще один світ, який належало підкорити, – їзду верхи. Невдовзі він придбав породистих коней і почав регулярно брати участь у змаганнях з кінного спорту.

У травні 1995 року проходили перегони в Калпепері, Вірджинія, і в останній момент Рів вирішив взяти участь у змаганнях.

Дана не була в захваті, почувши про це.

– Кріс, коли ж, нарешті, ми проведемо трохи часу разом як сім'я? – докоряла вона.

– Можливо, наступного року. Хоч ти можеш поїхати зі мною і побачити мій виступ.

Отже, коли перегони розпочалися, Дана сиділа на місцях для глядачів, спостерігаючи за своїм відомим чоловіком, котрий, як завжди, був зіркою шоу і хоробро мчав на коні під бурхливі оплески захопленої юрби.

Для такої людини, як Кріс Рів, цінності людини, подібної до апостола Павла, могли видатися безумством. Наближаючись до кінця свого життя, сповненого самопожертви і безкорисливого служіння іншим, мудрий апостол писав: «Нічого не робіть наперекір чи з марнославства, але в покорі вважайте одне одного більшим за себе. Нехай кожний дбає не про себе, а про інших» (Филп. 2:3, 4).

Саме про це говорить нам десята заповідь. Усе, що Павло написав у своїх посланнях, він виявив у своєму житті.

ВІДДАЮЧИ І ЗДОБУВАЮЧИ

Якийсь час юрба в Калпепері аплодувала, збуджена виглядом відомого актора, який скакав на своєму прекрасному коні, але раптом в одну мить усе змінилось. Біла третьої перепони замість стрибка Східний Експрес несподівано різко

зменшив швидкість й опустив голову. Кріс стрімголов полетів уперед і вдарився головою об бар'єр. Внаслідок сильного удару він серйозно пошкодив хребет у другому шийному хребці, саме в тому місці, де шия з'єднується з плечима.

Знадобилося менше часу, ніж вам для прочитання цих рядків, – і Кріс Рів, одна з найяскравіших зірок кіноекрану й один з найбільш високооплачуваних акторів у світі, перетворився на людину, залежну від сторонньої допомоги й апаратів, які підтримують кожний його подих.

З безмежної активності він перейшов у стан, котрий пізніше назвав «постійною нерухомістю».

Важко уявити собі більш трагічну зміну. Проте Рів пізніше сказав, що найважливішою зміною, яка відбулася того дня, була докорінна перебудова цінностей і мети життя. Якщо сьогодні ви захочете пожертвувати якусь суму у фонд Крістофера і Дани Рівів, ваші гроші будуть витрачені не на породистих скакунів, яхти чи планери, а на придбання ліків для тисяч людей, подібно до Ріва, зазнали травм хребта. В останній період свого життя Рів використав свою популярність разом зі своєю неперевершеною винахідливістю та власними грішми для цієї благородної справи.

Небагато людей мають таке дивовижне поєднання талантів і можливостей, яке принесло багатство і славу Крістоферу Ріву. Проте є мільйони інших, котрі на своєму рівні наслідують його колишні етичні настанови. Їхні оселі переповнені безліччю речей. Витрачаючи набагато більше грошей, ніж отримують, вони мають великі борги, багато хто з них балансує на межі фінансового краху. Постійно поспішаючи, вони не мають часу побути зі своїми дітьми, тим більше допомагати іншим і жити посвяченим життям. Тому не дивно, що 2005 року більше двох мільйонів людей повинні були заявити про своє банкрутство – це найбільша кількість банкрутів в історії.

Зажерливість – це непропорційна, некерована й недоречна любов до речей. Зажерливість означає, що ми присвячуємо себе чомусь незначному, що «речі» – гроші, успіх, особисті досягнення – перебувають у центрі нашого існування, і ми віримо, що на такій основі можемо будувати своє щастя. Тоді «речі» стають більш важливими, ніж люди та їхні потреби.

Десята заповідь говорить не тільки про особливі дії, але також про цінності та стосунки. Вона не тільки навчає, як нам слід поводитися, а й радить, яким чином цього досягти, відкриваючи нам характер Бога, Який служить, обдаровує нас із безкорисливою, самовідданою любов'ю.

Апостол Павло закликає нас: «Нічого не робіть наперекір чи з марнославства, але в покорі... Нехай кожний дбає не про себе, а про інших» (Филп. 2:3, 4). У наступних текстах він відкриває джерело і натхнення для такого ідеалу. «Плекайте в собі ті самі думки, що й у Христі Ісусі. Він, маючи Божу природу, не вважав посяганням бути рівним Богові, але понизив Самого Себе, прийнявши образ раба, постав у подібності людини, і з вигляду був як людина; Він уподібнив Себе, був слухняним аж до смерті, і до смерті хресної» (Филп. 2:5-8).

Ісус Христос – найвищий приклад для нас. Усе Його життя було сповнене смиренного служіння. Він упокорив Себе, поклав Себе на вівтар служіння й жертвності. Тим самим Він показав нам приклад співчуття до тих, хто гине, приклад дійової любові. Саме це спонукає християн служити іншим і міняє їхні цінності. Чим ближче ми бажаємо підійти до істинного послуху Десятьма Заповідями, тим більше маємо зблизитися з Господом і уподібнитися до Нього своїм характером. І саме в цьому полягає наша мета.

ТВ-програма на жовтень (05.10 - 11.10)*

НЕДІЛЯ 5 жовтня	ПОНЕДІЛОК 6 жовтня	ВІВТОРОК 7 жовтня	СЕРЕДА 8 жовтня	ЧЕТВЕР 9 жовтня	П'ЯТНИЦЯ 10 жовтня	СУБОТА 11 жовтня
06:00 Открытая книга 06:40 Тайны Нового Завета 07:00 Живой Бог 07:30 Джем 08:30 В центре внимания 09:00 10 дней в верхней горнице 09:30 Вкус здоровья 09:50 Готовим вместе 10:00 Диагноз: здоровье 10:30 Пазлы Паркера 11:00 Малюваки 11:20 Мастерская добрых дел 11:30 По ту сторону пригод 12:00 Богослужение в храме на Подоле 13:20 Музична скринька 14:00 Ломастер 14:20 В гостях у Добрячка 14:40 Дружболандия 15:00 Библия продолжает говорить (сурдопереклад) 15:10 Счастье вопреки всему (сурдопереклад) 15:50 5 хвилин для вічності (сурдопереклад) 16:00 Тайны Нового Завета 16:20 Грани музыки 17:00 Непростое состояние 17:30 Готовим вместе 17:50 Библия свидетельствует 18:00 Детонация 18:30 Лома Линда 360° 19:00 Джем 20:00 ...є Любов 20:30 Модная книга 20:50 5 хвилин для вічності 21:00 Вісті надії 21:20 Библия, як вона є 21:30 Всепообеждающая сила молитвы 22:00 О чем говорят женщины 22:20 Ваша думка 22:30 Дышите свободно 23:30 Так промовляє Біблія 00:00 Библия, як вона є 00:30 Грани музыки	06:00 Богослужіння у Львові 06:40 Вісті надії 07:00 Ранок надії 08:10 5 хвилин для вічності 08:20 Грани музики 09:00 Ранок надії 10:10 5 хвилин для вічності 12:20 Семинар по книге Откровение 12:50 Мамини секреты 13:00 10 дней в верхней горнице 13:30 Всепообеждающая сила молитвы 14:00 Чудесный магазин 14:30 Малюваки 15:00 Библия продолжает говорить (сурдопереклад) 15:30 Диагноз: здоровье (сурдопереклад) 15:50 5 хвилин для вічності (сурдопереклад) 16:00 Библия и современность 16:30 Живой Бог 17:00 Познавая непостижимое 17:30 Сила Одного 18:00 Библия, як вона є 18:10 Одно из Двух (Ю. Друми) 19:00 Родные люди 20:00 Познаем истину 20:50 Вечірні історії 21:00 Мужчину и женщину. Сотворил их 21:20 5 хвилин для вічності 21:30 Вера. Человек. Судьба 22:00 В контексті 22:40 Грани музыки 23:30 Библия и современность 00:00 Библия, як вона є 00:30 Под абжуром	06:00 Вопрос служителю церкви 06:20 Познаем истину 07:00 Ранок надії 08:10 5 хвилин для вічності 08:20 О чем говорят женщины 08:40 Готовим вместе 09:00 Ранок надії 10:10 5 хвилин для вічності 12:20 Семинар по книге Откровение 12:50 Мамини секреты 13:00 Детонация 13:30 Лома Линда 360° 14:00 Малюваки 14:20 Пазлы Паркера 14:50 Взаправду Библия продолжает говорить (сурдопереклад) 15:20 Інша сторона (сурдопереклад) 15:50 5 хвилин для вічності (сурдопереклад) 16:00 Помолитесь за меня 16:50 Настав час 17:00 Всепообеждающая сила молитвы 17:30 ...є Любов 18:00 Библия, як вона є 18:10 Одно из Двух (Ю. Друми) 19:00 Дорогами христианства 19:30 Лома Линда 360° 20:00 Так промовляє Біблія 20:30 Тайны Нового Завета 20:50 Вечірні історії 21:00 О чем говорят женщины 21:20 Духовный дом 21:30 Сила Одного 22:00 Джем 23:00 Богослужіння у Львові 23:40 Вопрос служителю церкви 00:00 Библия, як вона є 00:30 Живой Бог	06:00 Вера. Человек. Судьба 06:30 По ту сторону пригод 07:00 Ранок надії 08:10 5 хвилин для вічності 08:20 Готовим вместе 08:40 Вкус здоровья 09:00 Ранок надії 10:10 Помолитесь за меня 11:00 Ранок надії 12:10 5 хвилин для вічності 12:20 Семинар по книге Откровение 12:50 Мамини секреты 13:00 Детонация 13:30 Лома Линда 360° 14:00 Малюваки 14:20 Пазлы Паркера 14:50 Взаправду Библия продолжает говорить (сурдопереклад) 15:20 Інша сторона (сурдопереклад) 15:50 5 хвилин для вічності (сурдопереклад) 16:00 Помолитесь за меня 16:50 Настав час 17:00 Всепообеждающая сила молитвы 17:30 ...є Любов 18:00 Библия, як вона є 18:10 Одно из Двух (Ю. Друми) 19:00 Дорогами христианства 19:30 Лома Линда 360° 20:00 Так промовляє Біблія 20:30 Тайны Нового Завета 20:50 Вечірні історії 21:00 О чем говорят женщины 21:20 Духовный дом 21:30 Сила Одного 22:00 Джем 23:00 Богослужіння у Львові 23:40 Вопрос служителю церкви 00:00 Библия, як вона є 00:30 Живой Бог	06:00 Дышите свободно 07:00 Ранок надії 08:10 5 хвилин для вічності 08:20 Детонация 08:50 Библия свидетельствует 09:00 Ранок надії 10:10 Модная книга 10:30 Библия продолжает говорить 11:00 Ранок надії 12:10 5 хвилин для вічності 12:20 Семинар по книге Откровение 12:50 Мамини секреты 13:00 О чем говорят женщины 13:20 Настав час 13:30 По ту сторону пригод 14:00 Чудесный магазин 14:30 Ломастер 14:50 Історії тітоньки Марії 15:00 Библия продолжает говорить (сурдопереклад) 15:30 Непростое состояние (сурдопереклад) 15:50 5 хвилин для вічності (сурдопереклад) 16:00 Познаем истину 16:50 Библия, як вона є 17:00 Вісті надії 17:20 5 хвилин для вічності 17:30 Лицом к лицу 18:00 Библия, як вона є 18:10 Одно из Двух (Ю. Друми) 19:00 Библия продолжает говорить 19:30 Библия и современность 20:00 Помолитесь за меня 20:50 Вечірні історії 21:00 Непростое состояние 21:30 Живой Бог 22:00 Познавая непостижимое 22:30 Так промовляє Біблія 23:00 Помолитесь за меня 23:50 Ваша думка 00:00 Библия, як вона є	06:00 Познавая непостижимое 06:30 Дорогами христианства 07:00 Ранок надії 08:00 Всепообеждающая сила молитвы 08:30 5 хвилин для вічності 08:40 Мужчину и женщину. Сотворил их 09:00 Ранок надії 10:00 5 хвилин для вічності 10:10 Помолитесь за меня 11:00 Ранок надії 12:00 Библия, як вона є 12:10 5 хвилин для вічності 12:20 Семинар по книге Откровение 12:50 Мамини секреты 13:00 Непростое состояние 13:30 Сила Одного 14:00 Пазлы Паркера 14:30 В гостях у Добрячка 14:50 Взаправду Библия продолжает говорить (сурдопереклад) 15:00 Библия продолжает говорить (сурдопереклад) 15:30 Детонация (сурдопереклад) 15:50 5 хвилин для вічності (сурдопереклад) 16:00 Помолитесь за меня 16:50 Детонация (сурдопереклад) 17:30 5 хвилин для вічності (сурдопереклад) 18:00 Помолитесь за меня 18:40 В контексті 19:20 Музична скринька 20:00 Встреча субботы 20:50 Вечірні історії 21:00 Лома Линда 360° 21:30 Познаем истину 22:10 10 дней в верхней горнице 22:40 Модная книга 23:00 Встреча субботы 23:50 Настав час 00:00 Библия, як вона є 00:30 Открытая книга	05:30 Родные люди 06:30 ...є любов 07:00 Встреча субботы 07:50 5 хвилин для вічності 08:00 В контексті 08:40 Сила Одного 09:10 Духовный дом 09:20 Библия, як вона є 09:30 Библия и современность 10:00 Познаем истину 10:50 Ваша думка 11:00 Лома Линда 360° 11:30 Богослужение в храме на Подоле 12:50 5 хвилин для вічності 13:00 В центре внимания 13:30 10 дней в верхней горнице 14:00 Худ.фильм "Юная планета Земля" 15:00 Богослужение в храме на Подоле (сурдопереклад) 16:15 Библия, як вона є 16:30 Джем 17:30 Вера. Человек. Судьба 18:00 Открытая книга 18:40 Тайны Нового Завета 19:00 Мужчину и женщину. Сотворил их 19:20 Настав час 19:30 Дорогами христианства 20:00 Грани музыки 20:40 Вопрос служителю церкви 21:00 Библия продолжает говорить 21:30 Дышите свободно 22:30 По ту сторону пригод 23:00 Вісті надії 23:30 Лицом к лицу 00:00 Библия, як вона є 00:30 Познавая непостижимое

Зустріч СУБОТИ

П'ятниця 20:00

Параметри налаштування супутникового телеканала "Надія":

Канал: Nadiya TV
Супутник: ASTRA-4A (Sirius), 5° сх.д.
Частота прийому: 12.284 МГц
Поляризація: V, FEC 3/4
Швидкість потоку: 27.500 Мбіт / с

ЦІЛОДОБОВО

Дивіться програми телеканала "Надія" в кабельних мережах України, а також в мережі Інтернет 24 години на добу 7 днів на тиждень на сайті

www.hope.ua

Телефони гарячої лінії:

0 800 50 157 80
(093) 50-157-80
(066) 707-00-05
(098) 707-00-05

Молитовна підтримка
Розмова зі священнослужителем
Сімейна консультація
Питання, побажання та пропозиції

Вивчайте Біблію разом з нами on-line на сайті www.bibleschool.com.ua

Ваші пропозиції, побажання, зауваження надсилайте на адреси:

contact@hope.ua

a/c 36, Київ - 71, 04071 Україна

contact-hope

Радикальна молитва

Чи готові Ви молитися радикальною молитвою? Молитвою, яка переверне Ваше життя і змусить Вас здивуватися вражаючим результатам? Молитвою, на яку Бог зміг би відповісти з певністю - так?

Мова: російська

Великі пророки Біблії. Ісайя

Пророк Ісайя - один з великих пророків, якого ще називають старозавітним євангелістом. Ісайя сміливо звершував служіння у складний, переломний період історії Юдейського царства, яке впало в ідопоклонство.

Мова: російська

*пожертвування

Замовити диски

Ви можете за телефонами гарячої лінії або за адресами:

zakaz@hope.ua

a/c 36, Київ - 71, 04071 Україна

В счастливые моменты
Прославляя Бога,
В трудные моменты
Ищи Бога,
В тихие моменты
Поклоняйся Богу,
В болезненные моменты
Доверяй Богу.
Каждый миг
Благодари Бога!

Небезпека неробства

Працелюбність – благословення для молоді. Молода людина повинна уникати неробства, як страшного зла. Якою скромною не була б її робота, якщо вона трудиться чесно й добросовісно виконує свої обов'язки, то не втратить свою нагороду. Працелюбність необхідна для здоров'я. Якби вона заохочувалась, тоді були б зачинені двері для тисячі спокус. Хто проводить свої дні, ледарюючи, не маючи в житті високої мети, той страждає від зневіри та наражається на небезпеку шукати заборонені задоволення, які нищать здоров'я і виснажують фізичні сили в десять разів більше, ніж найважча праця. Неробство більш нищівне, ніж виснажлива робота. Багато людей не бажають змусити себе працювати. Неробство знищило тисячі людей.

Якщо молоді люди будуть цінувати добро й чистоту та виконувати закони, створені Богом для людського ества, вони можуть зберегти своє життя, хоч їхньою долею стане важка праця. Довге життя – спадок ревних.

Деяким молодим людям здається: якщо вони могли б провести життя в неробстві, то були б дуже щасливими. Вони розвивають у собі ненависть до корисної праці й заздряють шукачам задоволення, які витрачають своє життя на розваги й веселощі... Зневіра й біль серця – ось до чого приводять подібні думки й поведінка. Неробство призвело до загибелі багатьох молодих людей. Гармонійна праця служить запорукою успіху для кожного молодого чоловіка. Для людини не було б більшого прокляття, ніж те, якби Бог прирік її на життя без праці. Неробство нищить душу й тіло. Воно підриває моральні принципи людини та її фізичну силу. Її інтелект слабне, а серце відкривається назустріч спокусам. Лінива людина спокушає диявола спокушати її...

Що стане для вас міцним якорем? Спілкування з Богом дасть кожному святому спонукання силу, яка перетворить ваші щоденні обов'язки на задоволення.

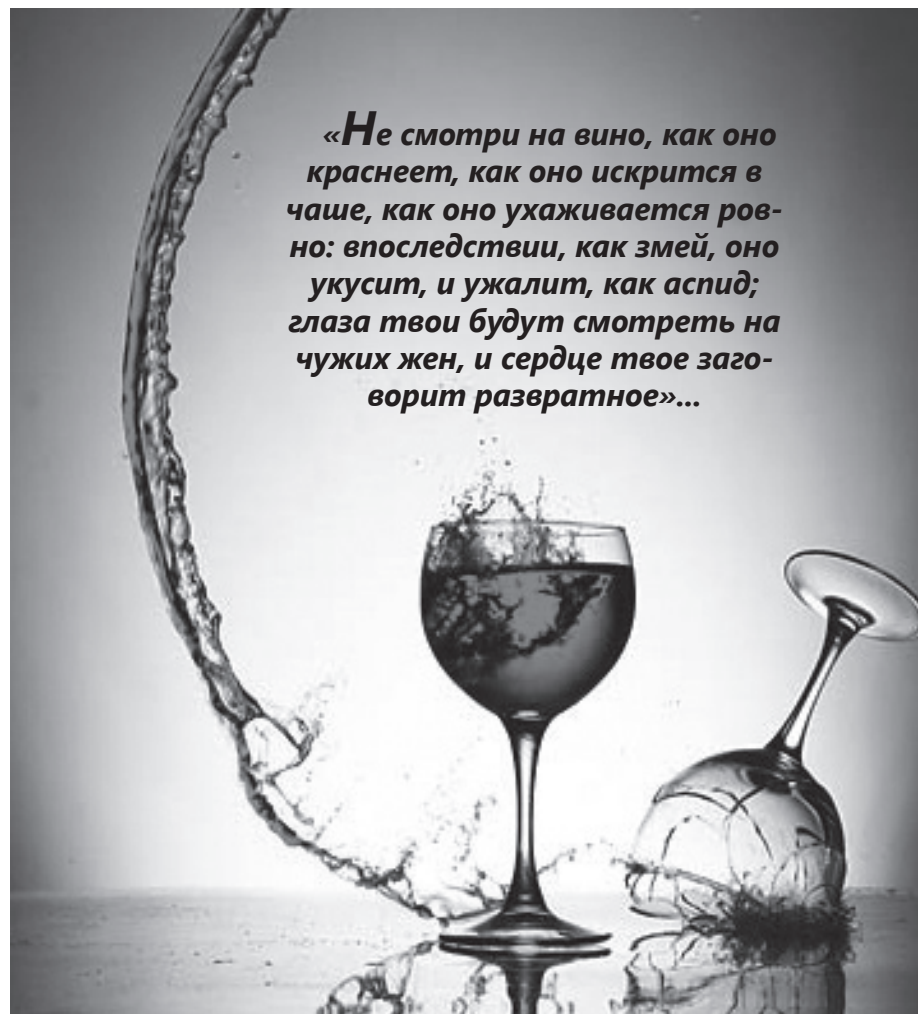

Пора опомнитися!

Лев Николаевич
ТОЛСТОЙ

Вино наносит вред телесному здоровью, уничтожает умственные способности, губит благосостояние семей и, что ужаснее всего, разрушает душу людей и их потомство. Однако, несмотря на это, с каждым годом все больше и больше распространяется употребление спиртных напитков и происходящее от него пьянство. «Заразная» болезнь захватывает все больше и больше людей: пьют уже женщины, девушки, подростки. И взрослые не только не мешают этому отравлению, но, сами пьяные, поощряют их. И богатым, и бедным представляется, что веселым нельзя иначе быть, как пьяным или полупьяным, представляется, что при всяком важном случае жизни: похоронах, свадьбе, крестинах, разлуке, свидании – самое лучшее средство показать свое горе или радость состоит в том, чтобы одурманиться и, лишившись человеческого образа, уподобиться животному.

И удивительнее всего, что люди гибнут от пьянства и губят других, сами не зная, зачем они это делают. Если каждый спросит себя, для чего люди пьют, он не найдет никакого ответа. Сказать, что вино вкусное, нельзя, потому что всякий знает, что вино и пиво, если они не подслащены, кажутся неприятными для тех, кто пьет их в первый раз. К вину приучаются, как и к табаку, понемногу, и нравится оно только после того, как человек привыкнет к тому опьянению, которое оно производит. Сказать, что вино полезно для здоровья, тоже нельзя теперь, когда многие доктора признали, что ни водка, ни вино, ни пиво не могут способствовать здоровью, потому что питательности в них нет, а есть только яд, который вреден. Сказать, что вино прибавляет силы, тоже нельзя, потому что не раз и не два, а сотни раз было замечено, что артель пьющая в столько же людей, как и артель непьющая, работает хуже. И на сотнях и тысячах людей можно заметить, что те, кто пьет одну воду, сильнее и здоровее тех, которые пьют вино. Говорят, что вино греет, но и это неправда, и всякий знает, что выпивший человек согревается только на короткое время, а потом скорее простынет, чем непьющий. Сказать, что если выпить на похоронах, на крестинах, на свадьбах, при свиданиях, при разлуках, при покупке, продаже, то лучше обдумать то дело, для которого собрались, – тоже нельзя, потому что в таких случаях нужно не одуреть от вина, а со свежей головой обсудить дело. Чем важнее случай, тем трезвее надо быть. Нельзя сказать, что вредно бросить вино тому,

«Не смотри на вино, как оно краснеет, как оно искрится в чаше, как оно ухаживается ровно: впоследствии, как змей, оно укусит, и ужалит, как аспид; глаза твои будут смотреть на чужих жен, и сердце твое заговорит развратное»...

кто привык к нему, потому что мы каждый день видим, как пьющие люди попадают в острог, живут там без вина и только здоровеют. Нельзя сказать и того, что от вина больше веселья. Правда, что от вина люди как будто и согреваются, и развеселяются, но и то, и другое ненадолго. И как согреется человек от вина, а потом еще больше озябнет, так и развеселится от вина человек, а потом сделается еще скучнее. Только стоит зайти в трактир да посидеть, посмотреть на драку, крик, слезы, чтобы понять то, что не веселит вино человека. Нельзя сказать и того, что пьянство не вредно. О его вреде и телу, и душе всякий знает.

И что ж? И не вкусно вино, и не питает, и не крепит, и не греет, и не помогает в делах, и вредно телу и душе – и все-таки столько людей его пьют! Зачем же пьют и губят себя и других людей? «Все пьют и угощают, нельзя же и мне не пить

и не угощать», – отвечают на это многие. И, живя среди пьяных, эти люди воображают, что все кругом пьют и угощают. Но ведь это неправда. Если человек вор, то он будет водиться с ворами, и будет ему казаться, что все воры. Но стоит ему бросить воровство, он станет водиться с честными людьми и увидит, что не все воры. То же и с пьянством. Не все пьют и угощают. Если бы все пили, так уже все бы померли; но до этого не допустит Бог: и всегда были и теперь есть много и много миллионов людей непьющих и понимающих, что пить или не пить – дело не шуточное. Если сцепились рука с рукой люди пьющие и торгующие вином и наступают на других людей, и хотят спить весь мир, то пора и людям разумным понять, что и им надо схватиться с рукой и бороться со злом, чтобы их и их детей не спилили заблудшие люди. Пора опомниться!

ДИТИНУ ВРЯТУВАВ БОГ, У КОТРОГО ВИ ВІРИТЕ!

Віра Григорян

Коли нашому синові Давиду було п'ять років, з ним трапилася біда. Якось я готувала обід. На плиті варилося квасоля, і Давид попросив мене дати йому декілька бобів.

Оскільки вона була вже готова, я поклала трохи на тарілку й дала йому. У гостях у нас була сестра з церкви, вона збиралася йти додому, тому я вийшла її провести. Раптом я почула дивний звук, повернувшись і побачила, що синочок простягає до мене свої ручки, задихається, то блідне, то синіє. Я зрозуміла, що він подавився квасолею. Усе, що я робила, було марним. Викликали «швидку». Коли приблизно через годину приїхала машина, Давид лежав блідий, ледве дишаючи.

У лікарні сказали, що квасоля потрапила в легеню. Сина поклали в палату, а мене вивели, бо не було місця.

Безсонна ніч тягнулася дуже повільно. Уранці я зателефонувала в лікарню, і мені сказали негайно приїхати.

Коли я прибула, мами, які були в палаті, розповіли мені жахливу історію. Уночі наш синок попросив води, а коли

йому дали пити, то він почав задихатися, уже помираючи. Жінки зняли крик, прибігли лікарі, зробили укол, і Давид заснув.

Уранці лікарі відвезли хлопчика в операційну. Особливим інструментом почали розтягувати його ротик і дихальне горло, щоб спеціальним ківшиком

втягнути сторонній предмет. Однак вдалося дістати тільки шкірку від квасолі й трохи м'якоти, а решта розкришила-ся в легені.

Через три години, коли дія наркозу минула, дитина почала задихатися й спухати. Пухлина виникла в області серця й почала стрімко підніматися вгору. Хлопчик бився, як риба, яку витягнули на берег.

Я дуже злякалася й почала кричати, що синочок помирає. До палати прибігли лікарі й сказали: «Викликай батька, якщо хочеш, щоб він побачив сина живим». Я зателефонувала чоловікові, і незабаром Йосип був поруч.

Давида повезли в операційну й ще раз почистили дихальні шляхи. Пухлина припинила рости, хоч піднялася до вух. Лікарі казали, що, якби пухлина дійшла до мозку, дитина могла б загинути.

Коли все вже було позаду, професор сказав мені відверто: «Дитина вижила лише завдяки допомозі Всевишнього Бога, у Котрого ви вірите! Це справді унікальний випадок. Люди часто помирають від того, що поперхнулися дрібною крихтою, а ваш син живий навіть після великої квасолини. Це Боже чудо!»

ЗВІЛЬНЕННЯ

Валентина,
Міжгір'я

«Тож підкоріться Богові, протидійте дияволу, і він утече від вас» (Якова 4:7).

Ранок. Знову той самий пейзаж за вікном. Опадає листя з дерев. Не встигаю підвестися з ліжка, як мене охоплює тривога. Безпричинний страх і тривога стали моїми постійними супутниками, вічними подорожніми на монотонній стежці життя. Набридло переборювати себе, займатися аутотренінгом і обманювати себе: «У мене все гаразд, я щаслива, я сильна...».

Набридло ковтати образи, не відповідати в'їдливо на принизливі зауваження. Усім не подобається, що я випиваю. Однак тепер усі п'ють, просто вони кажуть, що мають міру. А я не встигну зайти в кафе, як усі починають пронизувати поглядом і шепотіти за моєю спиною. Нехай тільки щось скажуть мені, я їм вкорочу язика!

Ніхто не знає й не розуміє, як мені важко. Я маю житло, у мене хороша робота, але ж вона не цілодобова. У мене є старий батько, якого я дуже люблю, та дні його вже пораховані, і мене огортає страх. Я боюся проблем, боюся сама все вирішувати, боротися за виживання. Найбільше допікають повчання інших: «Візьмися за розум!». А навіщо мені той розум? Тепер розумні всі, у кого є гроші. Остогидло оте хизування один перед одним: розкішні будинки, круті іномарки, уміння знайти багатого коханця. А я ще замолоду хотіла простого жіночого щастя: міцну сім'ю та дім, наповнений дитячим сміхом. Я бажала жити в любові та спокої.

Колись давно мені було добре! Я була радісною й щасливою. Згадка про це, на тлі теперішніх жавів, непокоїть мене. Смерть дитини потягнула за собою цілий шлейф фатальних подій. Руйнувалася сім'я: розлучення, смерть матері, хвороби батька. Надія на краще та спроби розпочати нове життя розбивалися вщент, і я помітила, що на деякий час утекти від реальності допомагає доза спиртного. Алкоголь затуманює свідомість, і жити стає легше, поки розум знаходиться у нього в полоні.

«Які люди егоїсти, – думала я, – невже вони не розуміють, що мені так легше жити?» «А потім що? – говорили мені. – Учора тобі було добре, а зараз подивись, на кого ти схожа! Руки тремтять, очі червоні, обличчя запухле». Я чемно вислухаю їхні повчання, покійно киваючи головою, а далі щось вигадую. Вдаюся до обману, аби лише випити, а потім я за себе вмію постояти.

А втім, якщо чесно, мені не хотілося, аби з мене сміялися. Хотілося, щоб поважали, шкодували й не докоряли. «Та їм байдуже, – думала я. – Вони просто соромляться, що зі мною знайомі». А мені так важко, що хочеться вовком вити, і виходу із цього замкнутого кола я не бачу. Що з того, що всі біди позаду, а що чекає попереду? Нічого – я сама поставила хрест на своїй дорозі. А знайомі говорили про мене: «Пропадла людина». Я втрачала сенс існування. Напитися і забути – ось ціль мого життя!

Я описала одну мить із десяти років поневірянь моєї душі. Тепер, коли моє життя наповнене світлом, коли хочеться співати й радіти, я не згадала б про те пекло, у якому жила, якби не бачила навколо багато людей, що гинуть у ла-

биринті цього фатального монстра, котрий утішителем заповзає у дні незгод, а потім тягне за собою цілий шлейф проблем, хвороб і сварок. Він нещадно трощить життя людини, забирає в неї радість, і вона добровільно сидить у цій пекельній в'язниці. Чому нещасливий? Бо вживаєш алкоголь. А чому вживаєш? Бо нещасливий.

Якщо хтось опинився в такій самій ситуації – не вірте, що іншого життя для вас не існує. Так думала і я. Мені було вже 47 років, і мене не влаштовували перспективи знайомств через газету чи Інтернет. У всиновленні дитини мені б відмовили, бо сама я ледве тягнула фінансову лямку життя, та й вік уже не той... Сіру буденність прикрашала випивка – та все частіше таке проведення часу закінчувалося депресіями, безсонням та загостренням хронічних хвороб. А після цього мене чекала смерть і безславний кінець мого існування.

Хочете знати, що змогло докорінно змінити моє життя? Біблія! Через Святе Письмо я познайомилася з моїм Творцем. Та доки слова Небесного Отця не торкнулися мого серця, усе залишалося лише теорією. Я часто запитувала себе: «Для чого я живу, для чого за мене помирав Господь? Чому мені стає легше, коли я вживаю алкоголь, і чому моя молитва не доходить до Бога?». Здавалося, що чим більше я читала Біблію, тим більше заходила у глухий кут. Я зрозуміла: Бог так мене любить, що віддав Свого Сина за мене. Господь пропонує мені Царство, але водночас говорить, що п'яниці Царства Божого не успадкують (див. 1 Кор. 6:9, 10). Бог сказав, що візьме всі мої страждання на Себе, але мені не ставало легше.

Минали роки, я читала Святе Письмо, але в моєму житті нічого не змінювалося. Я вже розуміла, що, випиваючи, знищую себе і для Господа я – самовбивця. Однак згодом я знайшла причину: у глибині душі прагнення до змін не було, а просто хотілося помолитися – і щоб умити усе стало іншим. Я боялася докласти зусиль, бо мала попередній досвід: чимало спроб закінчувалися поразками та розпачем.

У той час захворів батько, лікарі сказали: «Готуйся до найгіршого!»

Вийшовши з лікарні, я захотіла написати. «Ось він, кінець», – думала я. Спочатку його смерть, а потім і моя, бо вже ніщо не стримає мене пити до безтями. Горло здавив лещатами біль, а серце обливалося кров'ю. Однак стримала мене від випивки лише думка про те, що потрібно бути тверезою, щоб похоронити батька. Невже він, який любив мене та прощав мені, не заслужив, щоб я хоч похоронила його по-людськи? «Господи! Якщо Ти чуєш мене, якщо Ти справді любиш мене, допоможи! Дай мені у цей найважчий час бути тверезою, допоможи витримати це все!» – подумки молилася я.

Незабаром лікарі зі здивуванням повідомили, що мій 81-річний батько почав одужувати. Він прожив ще 8 місяців. За цей час моє життя змінилося. Перше, я всім своїм серцем повірила в Бога. По-друге, вирішила жити так, як хоче Бог. Я наполегливо вивчала Біблію та вирішила: буду такою, якою мене бажав бачити Бог! Не думайте, що мені не

спало на думку випити й покинути все. Саме в той час з'явилося безліч проблем, від яких часто опускалися руки.

Одного разу я здалася і знову випила. Коли прокинулася серед ночі, мене огорнув страх, розпач здавив моє серце, а ще – ганьба перед Богом і батьком. Я помолилася зі слізьми на очах до Ісуса Христа: «Прости, Господи!» – і більше не могла нічого сказати на своє виправдання. Узяла Біблію, щоб вникнути в написане і хоч якось заспокоїти свою совість. Мені було страшно, що чекає на мене далі. Я відкрила Божу Книгу навмання. Погляд упав на рядки: «Не бійся, з тобою бо Я, і не озирайся, бо Я Бог твій! Зміцню Я тебе, і тобі поможу, і правдою правди Своєї тебе Я підтримаю... Бо Я – Господь, Бог твій, що держить тебе за правдою й говорить до тебе: Не бійся, – Я тобі поможу!» (Ісаї 41:10, 13). Ці слова наповнили моє єство, як цілюща вода. У них були і любов, і прощення, і захист. Це до мене говорив Ісус: «Іди й відтепер більше не гріши» (Івана 8:11). Це мені адресовані слова: «На Господа здай дорогу свою, і на Нього надію клади, і Він зробить» (Псал. 36:5). Я заснула, як у дитинстві: спокійно та міцно, а наступний ранок був зовсім іншим. Першим помітив зміни мій батько. Він уже змірився з тим, що коли я вживала алкоголь, то ранок починався з похмілля. Батько очікував чергового змарнованого дня.

Пізніше тато розповів, що, коли я того ранку зайшла до його кімнати, йому здалося, що то увійшла його дитина з минулого: добра і така рідна. Я усміхнулася назустріч новому дню. А як радів цим змінам мій батько! Він говорив, що тепер відчуває себе найщасливішою людиною у світі.

Святий Творець змінив мене саму, змінив погляд на життя, на оточуючих людей, змінив ціль і напрямок моєї дороги. І навіть коли прийшов чорний день, Господь не залишив мене, а провів через «долину смутку», утішив і зміцнив мою віру. Він привів мене до Церкви, де я знайшла друзів і велику родину. Тепер люди, що мене оточують, дивуються тим змінам, що зі мною відбулися, і бачать велику славу Господа. А родичі радіють за мене і також бачать у цьому Божу руку.

Отож, друзі мої, хто перебуває зараз у полоні проблем і став заручником алкоголю, не вірте, що це кінець. Ви навіть не уявляєте, що приготував для вас всемогутній Бог. Ви тільки повірте і віддайте Йому своє життя!

Раніше я замислювалася над тим, чому святий Бог звільнив саме мене. Тепер я розумію: Господь через мене показав Свою силу і любов. Тому я не перестану свідчити та розповідати людям, котрі зараз опинилися в такій самій ситуації, у якій колись була я. Бог любить вас! У вас усе попереду, спробуйте і пізнайте нове життя, яке не залежить від кризи, суєти і проблем.

Господь відкрив у мені багато талантів. Я пишу вірші. А ще Він дав мені дар любові: я люблю життя і люблю людей. Мені дуже хочеться, щоб усі були щасливі, радісні і гріх не панував над нами. «Тож підкоріться Богові, протидійте дияволу, і він утече від вас» (Якова 4:7).

Ваша цінність

Ваша цінність, хист і таланти були подаровані вам Всемогутнім Богом. І не важливо, що про вас говорять інші. Бог каже, що у вас всередині є скарб! Він каже, що у вас всередині є певний дар! Він каже, що ви безцінні! Вам потрібно перестати співати старі пісні й відтворити у своєму житті нову мелодію! Вам потрібно роздумувати про те, що ви творча особистість. Ви талановиті! Ви безцінні! У вас ЧУДОВЕ, ЯСКРАВЕ майбутнє. Ваші найкращі дні – попереду! Вам потрібно спрямувати свої думки в правильне русло. Адже негативні думки про себе не дозволять вам стати тим, ким вас хоче бачити БОГ!

Нам пишуть

У Божих долонях

Якось один відомий лікар робив складну операцію з пересадки серця. Коли були закінчені всі підготовчі процедури та зроблені необхідні розрізи, лікар узяв «живе» серце і на якусь мить затримав його у своїх долонях. Серце здригалося й тріпотіло, і від вправності та вміння лікаря залежало, чи дасть воно життя зневірненій людині.

Ця картина є прообразом того, як серце кожної людини, що живе на землі, лежить у долонях Божих. І саме від Господа залежить, чи буде твоє і моє серце битися далі, чи отримає команду зупинитись.

Тому, поки ще не закінчився наш час, поспішаймо віддати Богу належну шану, славу і хвалу. Нехай наші серця будуть переповнені вдячністю Господу, тоді там не буде місця для зла, ненависті та порожнечі. Як написано у Святому Письмі: «Коли хто говорить, – хай говорить, як Божі слова; коли хто служить, – хай служить, наче з сили, яку дає йому Бог, щоб у всьому прославлявся Бог через Ісуса Христа, Якому слава і влада на віки віків! Амінь» (1 Петра 4:11).

Наша жизнь, как свеча на столе,
На ладонях Всевышнего Бога,
Словно лучик, светящий во мгле,
Так и наша земная дорога.

На земле только странники мы,
Что на время пришли и уходим.
Нет на свете родней той страны,
Что на небе у Бога находим.

Нам не мил «привлекательный» мир,
В нем лишь скорби, обман и потери,
А нас ждет и обещанный пир,
И на небо открыты нам двери.

Там нас встретят у царских ворот,
Поведут в дом веселья и славы,
Будет с нами там верный Христос,
На Кого уповали и ждали.

Так что стоит бороться и жить,
Терпеливо пройти испытанья,
Уж недолго здесь странником быть
И пить чашу беды и страданий.

Оксана ГУДЗЬ

Якщо дитина не хоче йти з прогулянки додому

Багато дітей люблять гуляти й не хочуть йти з прогулянки додому. Що ж робити? Гуляти довше чи, навпаки, вести дитину додому раніше? Попереджувати про повернення додому за декілька хвилин чи домовлятися наперед? По-перше, краще забирати дитину з прогулянки до того, як вона втомилася. Якщо малюка важко забрати додому, то краще погуляти менше, ніж перегуляти. Утома призводить до перезбудження, сліз і навіть істерики. Іноді батькам здається, що дитина не втомилася, адже вона бігає, грається. Однак рухова активність не є основним показником для дітей. Навпаки, втомлені діти часто стають більш рухливими, ніж у звичайно-му стані.

По-друге, важливо знати, що відчуття часу в дітей не таке, як у дорослих. Тому слова «погуляємо ще п'ять хвилин, а потім – додому» для них нічого не означають. Краще позначити часові межі прогулянки подіями. Наприклад, «давай з'їдемо з гірки два рази, потім підемо додому, а дорогою будемо збирати листя/рахувати пташок/подивимось на собачку». Цей варіант підходить для трирічних дітей. У такому чергуванні дій є сенс, адже дитина розуміє, що вона ще не зовсім їде додому, а попереду її чекає ще щось цікаве. Таким чином, йти з прогулянки виявляється набагато легше. Для старших дітей можна позначити ширші перспективи («удома ми будемо читати/гратися»).

По-третє, повернення додому потрібно зробити цікавим. Це може бути змагання (наприклад, хто швидше добіжить до під'їзду).

Ефективний спосіб – зайняти чимось руки дитини, щоб вона не могла продовжувати гру. Наприклад, ви можете дати їй ключ від домофону й сказати, що час йти відчиняти двері. Дитина переключиться на думку про відчинення дверей і піде додому. Малюк може полетіти додому на літачку (мама бере дитину на руки). Старша дитина може «летіти» сама. Звичайно, щоразу доведеться придумувати новий спосіб, але через декілька місяців вона звикне йти додому без сліз.

Варто згадати про один поширений, але малоефективний спосіб: «я зараз піду, а ти залишишся сам». Цей варіант поганий тому, що провокує дитячі страхи. Однак досить швидко малюк розуміє, що мама все одно не піде, і перестає звертати увагу на такі слова. Можна спробувати схожий варіант – «я йду, а ти доганяй мене». Це дасть дитині можливість побачити, що мама налаштована серйозно, і водночас вона не злякається, що залишиться сама. Зазвичай діти досить швидко доганяють маму й йдуть далі разом з нею.

ВВІЧЛИВІСТЬ І ДОБРОТА

Еллен Уайт

Найкращий, будь-коли написаний трактат етикету, – дорогоцінні повчання Спасителя, а також слова апостола Павла, виголошені під натхненням Святого Духа. Нехай ці вислови навічно закарбуються в пам'яті кожної людини – молодій чи старшій:

«Любіть один одного, як Я полюбив вас» (Івана 13:34).

«Любов довго терпить, любов милосердна, не заздрить, любов не величається, не гордиться, не поводить не-пристоїно, не шукає свого власного, не сполахує гнівом, не задумує лихого, не радіє з несправедливості, а радіє з істини; все переносить, усьому довіряє, завжди надіється, усе перетерпить. Любов ніколи не минає» (1 Кор. 13:4-8).

ВВІЧЛИВІСТЬ УБЕРЕЖЕ ВІД ЖИТТЄВИХ НЕГОД

Принцип, що міститься в напучуванні: «Будьте ж добрими одне до одного, милосердні» (Ефес. 4:32) становить підвалину сімейного щастя. Християнська ввічливість повинна панувати в кожному домі. Вона недорого коштує, проте має силу пом'якшувати людську натуру, котра без неї зробилася б суворою і грубою. Виховання постійних ввічливості й люб'язності, прагнення поводитися з іншими людьми так, як бажаємо, щоб вони поводитися з нами, збережуть нас від багатьох життєвих негод.

Якщо хочемо, щоб наші діти були добрими, ввічливими, люблячими, то ми самі повинні стати для них прикладом.

Батьки, будьте ввічливими один до одного навіть у малому. Взаємна доброта – закон сім'ї. Не дозволяйте собі грубих, різких слів.

Усі можуть мати приємний вигляд обличчя, ласкавий голос, ввічливі манери – властивості, що володіють великою силою. Дітей приваблює веселий, життєрадісний настрій батьків. Виявляйте до них доброту і люб'язність, а вони зі свого боку виявлятимуть той самий дух і до вас, і одне до одного.

Ваші люб'язність і самовладання матимуть більший вплив на характер дітей, ніж одні тільки слова.

ВЗАЄМНА ДОБРОТА РОБИТЬ ДОМІВКУ РАЄМ

Батьки, які говорять своїм дітям ласкаві слова і хвалять їх за намагання бути добрими, здатні заохотити їх та зробити щасливими; вони створюють чудову атмосферу, яка може розсіяти пітьму і принести сонячне світло.

Взаємна доброта і розуміння зроблять домівку раєм, де охоче перебувають святі ангели; але діти залишать дім, у якому чути лише неприємні слова, де панують роздратування і незгода. Відсутність доброти і гнів зачиняють двері дому для Ісуса.

Люб'язність, яка виявляється у щоденному житті, ніжні почуття, котрі повинні панувати серед членів сім'ї, не залежать від зовнішніх обставин.

Спокійний голос, делікатне поводження, щира любов і ніжність, які виявляються в кожному вчинку, у поєднанні з працьовитістю, охайністю й ощадливістю, зроблять навіть убогу хатину найщасливішою домівкою. На такий дім Творець дивиться схвально.

Є чимало таких людей, яким слід було б менше дбати про навколишній світ, а більше – про членів власної сім'ї. Нехай буде менше показного етикету та ввічливості щодо чужих людей і гостей, а більше люб'язності, яку породжують щира любов

і симпатія до дорогих нам людей у наших сім'ях.

ВИЗНАЧЕННЯ СПРАВЖНЬОЇ ЛЮБ'ЯЗНОСТІ

Існує велика потреба у справжній вихованості в сім'ях – це могутній доказ на користь істини. Вульгарна мова та негідне поводження свідчать про порочне серце. Істина небесного походження ніколи не призводить до деградації того, хто прийняв її, не робить його грубим або різким. Істина заспокоює й очищає душу. Прийнята в серце, вона робить молодь шанобливою і ввічливою. Християнську вихованість можна здобути лише за допомогою впливу Святого Духа. Вона не має нічого спільного з манірністю, показною вишуканістю з поклонами і фальшивими посмішками. Така вихованість властива людям цього світу, але вони позбавлені справжньої християнської ввічливості. Справжню вишуканість, ввічливість можна придбати лише через застосування на практиці Христового Євангелія. Справжня ввічливість, справжня шанобливість – це доброта, виявлена до всіх людей: знатних і простих, багатих і бідних.

Повага і люб'язність до інших – це сутність правдивої ввічливості. Велику цінність має виховання, яке формує почуття симпатії й любові до всіх людей. Так звана культура, котра не прищеплює юнацтву шанобливого ставлення до батьків, не навчає цінувати їхні чудові риси, вибачати вади і задовольняти їхні потреби; яка не робить юнаків та дівчат уважними, ніжними, великодушними і корисними щодо інших людей – молодих і старих, а передусім нещасних і нездолених; яка не вчить бути люб'язними до всіх, є культурою лише на словах.

Християнську люб'язність можна порівняти із золотою застібною, що з'єднує членів сім'ї узами любові, щодня роблячи цей союз усе тіснішим і міцнішим.

ЗРОБИТЬ ЗОЛОТЕ ПРАВИЛО ЗАКОНОМ СІМ'Ї

Найцінніші правила для родинного і суспільного життя містяться в Біблії. Це не лише найкращий і найчистіший еталон моралі, а й найцінніший кодекс ввічливості. У Нагірній проповіді нашого Спасителя містяться дорогоцінні настанови для людей молодих і старших. Частіше читайте цю проповідь у сімейному колі, а її дорогоцінне вчення запроваджуйте у своє щоденне життя. Золоте правило: «Отже, все, що тільки бажаєте, щоб чинили вам люди, так чиніть їм і ви» (Матв. 7:12), як і повеління апостола: «...пошаною один одного випереджайте» (Римл. 12:10), – повинні стати законом сім'ї. Плекаючи дух Христа, виявляйте в сім'ї ввічливість і доброзичливість навіть у малому. Постійно прагніть зробити всіх, із ким спілкуєтесь, щасливими, забуваючи про себе

і виявляючи доброту й увагу до інших. Саме такий плід зростає на християнському дереві.

Золоте правило – це принцип справжньої ввічливості, яка в усій повноті втілена в житті й характері Ісуса. О, якими променями ніжності і краси сяяло повсякденне життя нашого Спасителя! Якою солодкою була вже сама присутність Христа! Такий же дух виявлятимуть і Його діти. Божественна атмосфера оточуватиме тих, хто пробуває з Христом. Білі шати чистоти духмянітимуть пахощами Господнього саду. Їхні обличчя будуть відображати світло, яке виходить від Нього, освітлюючи шлях для втомлених ніг.

Біблія навчає нас бути ввічливими; у ній наводиться багато прикладів безкорисливого духу, ніжної люб'язності, привабливих рис характеру, притаманних справжній ввічливості. Ці риси відображають характер Христа.

СПРАВЖНЮ ВВІЧЛИВІСТЬ ПОРОДЖУЄ ЛЮБОВ

Навіть найстараннішого виконання правил зовнішньої поведінки недостатньо для того, аби позбутися дратівливості, різкості в судженнях і непристойної мови. Справжня вихованість виявляється лише там, де людському «я» не відводиться найпочесніше місце. Нехай у серці панує любов. Мотиви дій справжнього християнина випливають саме з глибокої любові, яку він відчуває до свого Господа. Любов до Христа є тим коренем, з якого виростає безкорисливе ставлення до братів.

Справжньої ввічливості неможливо навчитися через саме виконання правил етикету. Норм доброї поведінки потрібно дотримуватися постійно; там, де не треба йти на компроміс із принципом, повага до інших приведе до узгодження з прийнятими звичаями. Разом з тим, справжня ввічливість не вимагає жертвувати принципами задля умовності. Вона не ділить людей на касты, а вчить поважати не тільки себе, а й людську гідність у ближніх, рахуватися з кожним членом великого братства людей.

ЛЮБОВ У ПОГЛЯДАХ, СЛОВАХ І ДІЯХ

Понад усе батьки повинні створювати для своїх дітей атмосферу радості, ввічливості й любові. Домівка, у якій пробуває любов, де вона виявляється у поглядах, словах і діях, – це саме те місце, де люблять перебувати ангели. Виявляйте доброту, будьте вибачливі й заохочуйте до цього своїх дітей, виховуючи в них усі ті чесноти, які є окрасою сімейного життя. Така атмосфера буде для дітей чимось на зразок повітря і сонячного світла для рослин, сприяючи здоров'ю розуму й тіла.

БРЮССЕЛЬСЬКА КАПУСТА – ДЖЕРЕЛО ВІТАМІНІВ

Брюссельська капуста популярна в усьому світі, її люблять так само, як і інші види капусти: білокачанну, цвітну, броколі, пекінську. Однак ми досі мало знаємо про цей овоч. І дарма! Адже брюссельська капуста містить багато вітамінів і мікроелементів.

Брюссельську капусту вивели штучно в Бельгії в середині 18 століття – саме тому вона має таку назву (Брюссель – столиця Бельгії). До початку 19 століття її вирощували уже у всій Європі. На городі цей овоч не дуже нагадує звичайну капусту: стебло заввишки 1,5 м з рідкими черешковими листками, у пазухах яких формуються маленькі головки (50-60 штук).

Брюссельська капуста містить безліч вітамінів і мікроелементів. У ній – багато клітковини, цукру й білків. Однак особлива цінність – це унікальний склад вітамінів: вітаміни групи В, каротин, РР і вітамін С, за кількістю якого цей овоч є лідером. Солі магнію, кальцію, калію, йоду, заліза, фосфору, натрію, ферменти й амінокислоти створюють такий біохімічний склад, завдяки якому брюссельська капуста навіть прирівнюється до ліків. І що найцікавіше – в 100 г капусти міститься лише 35 ккал.

Очевидно, що такий вітамінний склад позитивно впливає на організм людини. За кількістю вітамінів, осо-

бливо вітаміну С, брюссельська капуста перевершує інші види капусти в 2-3 рази. Її рекомендують вживати людям, хворим на атеросклероз, ішемічну хворобу серця, бронхіт, діабет, захворювання підшлункової залози, туберкульоз, астму, а також тим, хто страждає запорами, безсонням, алергіями. Сік брюссельської капусти допомагає покращити роботу підшлункової залози та корисний для людей, які хворіють на цукровий діабет. Він також є хорошим жовчогінним, сечогінним і відхаркувальним засобом.

Брюссельська капуста стимулює імунітет, має протиракові, протизапальні й антиоксидантні властивості. Також її активно використовують у відновленні після операцій – вона позитивно впливає на склад крові, стимулює вироблення еритроцитів. Єдиним протипоказанням до вживання є підвищена кислотність шлунка.

Необхідно уважно оглянути поверхню головок: вони мають бути без темних плям, без гнилі на стеблах. Жовте й зів'яле листя означає, що капуста стара й низької якості. Міцні, яскраво-зелені, щільні головки невеликого розміру – ось те, що потрібно. Капусту можна досить довго зберігати в морозильній камері. Готується вона легко й швидко, її можна використовувати як самостійну страву, гарнір, інгредієнт салату чи супу.

ЗБЕРІГАННЯ БРЮССЕЛЬСЬКОЇ КАПУСТИ

Брюссельська капуста не боїться морозу, у неї навіть покращується смак. Тому збирають її для зберігання пізно восени, після перших заморозків. Краще зберігати цілі рослини, окремі головки зберігаються значно гірше. Цілі рослини ставлять вертикально в траншеях. Зверху їх накривають дошками й солом'яною. Найкраща температура зберігання – від – 2 до +3 °С.

Сторічний невропатолог відкрив таємницю довголіття

Столітній ювілей навесні цього року відсвяткував харків'янин Афанасій Перепелиця – невропатолог, кандидат медичних наук – і розповів, чим пояснює своє довголіття.

«Коли я закінчив інститут, почалася війна. Через п'ять днів я опинився

в зоні бойових дій. Офіцерам видавали цигарки, тютюн, але я ніколи не палив. Обоє моїх дідусів також не палили. Вони й батько прожили кожен близько сімдесяти років, хоч і важко працювали.

Я ніколи не вживав алкогольних напоїв, адже це отрута для печінки. Я лягаю спати в один і той самий час. Ніколи не переїдав, навіть корисні продукти. Адже як прийняти харчуватися? Людина встає зранку і, часто не снідаючи, йде на роботу. Удень обідає чи ні – неважливо. А приходиться увечері додому й наповнює шлунок. Це найгірша звичка в харчуванні.

Зараз модно перекушувати. Однак часті

перекуси призводять до розладу шлунку. Потрібна перерва між вживанням їжі: п'ять-шість годин. Ідеальний принцип харчування – два повноцінних споживання їжі в день. Останнє споживання – за три години до сну. Вечеря повинна бути легкою, краще, якщо це буде найменша порція їжі за день.

Тваринні жири шкідливі для печінки й судин. Краще вживати рослинні жири. З дитинства я звик до дієти з обмеженням жирів.

Велике значення у формуванні мого способу життя мало те, що я народився в сім'ї віруючих людей. Урешті-решт довжина нашої земної дороги залежить від Бога.

Прожив я сто років. Думаєте, що це багато? Немає людини, яка хотіла б піти назавжди, якщо її життя наповнене сенсом».

Афанасій Лукич працював у Харківському інституті вдосконалення лікарів і в Інституті патології хребта та суглобів імені М. Ситенка. Трудився він до 95 років.

РЕЦЕПТИ

Брюссельська капуста з кедровими горішками

Інгредієнти:

- 14 головок брюссельської капусти;
- 1 зубчик часнику;
- 2 ст. л. кедрових горішків;
- 1 червона цибулина;
- сік половини лимона;
- оливкова олія за смаком.

Приготування

Розділіть брюссельську капусту на окремі листки та помийте в холодній воді.

Дрібно наріжте часник і цибулю. У великій сковорідці розігрійте декілька ложок оливкової олії та обсмажте часник. Через хвилину додайте цибулю, обсмажте її до прозорості та покладіть у сковорідку листя брюссельської капусти разом з кедровими горішками.

Додайте сіль та перець за смаком, обсмажуйте три хвилини, потім полийте лимонним соком, дайте йому випаритися і знімайте сковорідку з вогню.

Приготовану таким чином брюссельську капусту можна, залежно від вашого бажання й фантазії, подавати як закуску, гарнір чи основну страву.

Овочева рагу з рисом у медово-соєвій заправці

Інгредієнти:

- 1/2 ст. рису;
- 2 великі моркви;
- 2 середніх кабачка;
- 300 г брюссельської капусти;
- півголовки пекінської капусти;
- 10 помідорів чері;
- 100 мл соєвого соусу;
- 3 ч. л. меду;
- 50 мл оливкової олії (або олії грецького горіха);
- щіпку лимонної кислоти;
- 2 ч. л. білого й чорного кунжуту.

Приготування

Відваріть рис до готовності у підсоленій воді. Дуже важливо не переварити, щоб він був розсипчастим! Моркву почистіть і наріжте на півкільця. Кабачок помийте й наріжте так само, як і моркву. Розморозьте брюссельську капусту. Нашинкуйте півголовки пекінської капусти. У сковорідку налейте трохи води й викладіть овочі, посипаючи кожний шар сіллю: морква, кабачок, брюссельська капуста, пекінська капуста, половинки помідорів чері. Доведіть до кипіння й тушуйте під кришкою й на маленькому вогні до готовності (10-15 хвилин з моменту закипання). Можна використати пароварку. Поки овочі тушкуються, приготуйте заправку. Налийте соєвий соус в окрему чашку. Додайте мед і добре розітріть, щоб він повністю розчинився. Краще використовувати рідкий мед. Додайте оливкову олію (або олію грецького горіха), лимонну кислоту, білий і чорний кунжут. Добре перемішайте. З'єднайте варений рис із тушкованими овочами. Додайте заправку і ще раз добре перемішайте. Дайте настоятися 15 хвилин і подавайте до столу!

Якщо у Ваше життя прийшла біда чи будь-які труднощі - зверніться до нас, ми готові за Вас молитися!

Цілодобова телефонна лінія довіри працює спеціально для Вас.

Молитовна допомога

Декілька молитовних груп і священнослужителі будуть молитися за Вашу проблему, щоб Бог вирішив усе найкращим чином.

Також за Вашим бажанням прохання будуть передані до телевізійної програми "Помолитесь за мене" на телеканалі "Надія", де теж будуть підноситися молитви за Вас.

Ви можете зв'язатися з нами будь-яким зручним для Вас методом:

Телефон в Україні:

0 (800) 50 157 80 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів України)

МТС +38 066 707 000 5

Київстар +38 098 707 000 5

Лінея +38 093 50 157 80

Телефон у Росії:

8 (800) 100 18 44 (безкоштовно зі стаціонарних телефонів Росії)

contact-hope

molitva@contact-hope.com

Радиотелецентр «Голос надії»

Слушайте радио «Голос надії»
на Первой программе Украинского радио:
суббота – 17:30 – 17:45
воскресенье – 8:50 – 8:55

И на второй программе
Украинского радио:
понедельник – 18:55 – 19:00
вторник – 18:45 – 19:00

А также круглосуточно на сайте
www.golosnadii.org

СХІДНИЙ ЯНГОЛ Благодійний проект

Зараз не місце байдужості - запрошуємо всіх небайдужих приєднатися до проекту. Ваші фінанси, матеріальна або фізична допомога стане неоціненним внеском і принесе надію багатьом українцям.

Детальніше на сайті:
angel.hope.ua

КОНТАКТ-ЦЕНТР:

0 (800) 50 157 80

+38 (066) 707 000 5

+38 (093) 50 157 80

+38 (098) 707 000 5

Організатори:

ТК "Надія"

Церква АСД

за підтримки МР

...це можливість

ЗМІНИТИ ЧИЄСЬ ЖИТТЯ

angel.hope.ua

Шановні читачі! Редакція звертається з проханням до вас не використовувати християнську друковану продукцію в побутових цілях. Якщо ви її прочитали, подаруйте іншим. Божих вам благословень!

Наша адреса:

Щомісячна газета «Вічний Скарб»

Видавець – християнське видавництво «Джерело життя»

Відповідальний за випуск: директор видавництва

«Джерело життя» Василь Джулай

Головний редактор видавництва: Лариса Качмар

Богословська експертиза: докторант богослів'я Ігор Корещук

Відповідальний редактор: Яна Хорошун

Над номером працювали: Віліна Меркулова, Мирослав Джулай

Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Коректори: Людмила Шаповал, Олена Мехоношина

Дизайн та верстка: Тетяни Романко

Наклад: 100 000 прим.

Адреса: 04071, м. Київ, вул. Лук'янівська, 9/10-А

e-mail: dzherelo@ukr.net; тел.: (044) 467-50-72

Якщо Ви бажаєте пожертвувати кошти на розвиток газети, то можете це зробити через банк.

Наші реквізити:

Ідентифікаційний код:

ЄДРПОУ 19350731

Адреса: 04071, м. Київ,

вул. Лук'янівська, 9/10А

Рахунок: 26006149457

МФО 380805

Найменування банку

«РАЙФФАЙЗЕН БАНК АВАЛЬ» у м. Київ

Редакція залишає за собою право друкувати матеріали в дискусійному порядку, не поділяючи поглядів автора, а також право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Оголошення, реклама та листи дописувачів друкуються мовою оригіналу. Листування ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за зміст статей несе автор.

Свідцтво про державну реєстрацію
Серія КВ №8176 від 03.12.2003

